

# Официален вестник на Европейския съюз

С 30



Издание  
на български език

Информация и известия

Година 60  
30 януари 2017 г.

Съдържание

## IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

### Съд на Европейския съюз

2017/С 030/01      Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* . . . . . 1

## V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

### Съд

2017/С 030/02      Дело С-673/13 Р: Решение на Съда (пети състав) от 23 ноември 2016 г. — Европейска комисия/Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Обжалване — Достъп до документи на институциите — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Околна среда — Орхуска конвенция — Регламент (ЕО) № 1367/2006 — Член 6, параграф 1 — Риск от засягане на търговските интереси на физическо или юридическо лице — Понятие „информация, отнасяща се до емисии в околната среда“ — Документи, свързани с процедурата по издаване на разрешение за активно вещество, съдържащо се в продукти за растителна защита — Активно вещество глифозат) . . . . . 2

2017/С 030/03      Дело С-442/14: Решение на Съда (пети състав) от 23 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Нидерландия) — Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden (Преюдициално запитване — Околна среда — Орхуска конвенция — Директива 2003/4/ЕО — Член 4, параграф 2 — Обществен достъп до информация — Понятие за информация за емисии в околната среда — Директива 91/414/ЕО — Директива 98/8/ЕО — Регламент (ЕО) № 1107/2009 — Пускане на пазара на продукти за растителна защита и биоциди — Поверителност — Защита на промишлени и търговски интереси) . . . . . 3

BG

2017/C 030/04	Дело C-461/14: Решение на Съда (пети състав) от 24 ноември 2016 г. — Европейска комисия/Кралство Испания (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2009/147/ЕО — Опазване на дивите птици — Специални защитени зони — Директива 85/337/ЕИО — Оценка на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда — Директива 92/43/ЕИО — Опазване на естествените местообитания) . . . . .	4
2017/C 030/05	Дело C-464/14: Решение на Съда (пети състав) от 24 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunal Tributário de Lisboa — Португалия) — SECIL — Companhia Geral de Cal e Cimento SA/ Fazenda Pública (Преюдициално запитване — Свободно движение на капитали — Членове 63—65 ДФЕС — Споразумение за асоцииране ЕО—Тунис — Членове 31, 34 и 89 — Споразумение за асоцииране ЕО—Ливан — Членове 31, 33 и 85 — Корпоративен данък за юридическите лица — Дивиденди от дружество, установено в държавата членка на дружеството получател — Дивиденди от дружество, установено в трета държава, която е страна по споразумението за асоцииране — Различно третиране — Ограничаване — Обосноваване — Ефективност на данъчния контрол — Възможност за позоваване на член 64 ДФЕС при наличие на споразумения за асоцииране ЕО—Тунис и ЕО—Ливан) . . . . .	5
2017/C 030/06	Дело C-177/15: Решение на Съда (трети състав) от 23 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Nelsons GmbH/Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd (Преюдициално запитване — Информирание и защита на потребителите — Регламент (ЕО) № 1924/2006 — Хранителни и здравни претенции за храните — Преходни мерки — Член 28, параграф 2 — Продукти с търговски марки или търговско наименование, които съществуват преди 1 януари 2005 г. — Продукти „Цветя на д-р Бах“ — Марка на Европейския съюз „RESCUE“ — Продукти, които преди 1 януари 2005 г. са продавани като лекарства, а след тази дата, като храни) . . . . .	7
2017/C 030/07	Дело C-314/15: Решение на Съда (шести състав) от 23 ноември 2016 г. — Европейска комисия/Френска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 91/271/ЕИО — Пречистване на градските отпадъчни води. — Член 4, параграфи 1 и 3 — Вторично пречистване или друга равностойна обработка) . . . . .	8
2017/C 030/08	Дело C-395/15: Решение на Съда (трети състав) от 1 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Social n 33 de Barcelona — Испания) — Mohamed Daouidi/Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Членове 1—3 — Забрана на всяка форма на дискриминация, основана на увреждане — Наличие на „увреждане“ — Понятието „трайна физическа, психическа, интелектуална и сетивна недостатъчност“ — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 3, 15, 21, 30, 31, 34 и 35 — Уволнение на работник в положение на временна нетрудоспособност по смисъла на националното право с неопределена продължителност) . . . . .	9
2017/C 030/09	Съединени дела C-408/15 P и C-409/15 P: Решение на Съда (шести състав) от 24 ноември 2016 г. — Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG и др. (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV и др. (C-409/15 P)/Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз (Обжалване — Жалба за отмяна — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Право на жалба — Процесуална легитимация — Акт, засягащ лично физически или юридически лица поради „някои присъщи за тях качества“ — Регламент (ЕС) № 511/2014 — Мерки за спазване от ползвателите, произтичащи от Протокола от Нагоя за достъпа до генетични ресурси и справедливата и равнопоставена подялба на ползите, произтичащи от тяхното използване — Регламент (ЕО) № 2100/94 — Ограничение на действието на правната закрила на Общността на сортовете растения — Освобождаване на селекционерите) . . . . .	10
2017/C 030/10	Дело C-443/15: Решение на Съда (първи състав) от 24 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от The Labour Court, Ireland — Ирландия) — David L. Parris/Trinity College Dublin и др. (Преюдициално запитване — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Директива 2000/78/ЕО — Член 2 — Забрана на дискриминация на основание сексуална ориентация и възраст — Национална пенсионна схема — Отпускане на обезщетение за преживяло лице на граждански партньор — Условие — Сключване на партньорството, преди осигуреното в схемата лице да е навършило шестдесет години — Гражданскоправен съюз — Невъзможност в съответната държава членка до 2010 г. — Доказана стабилна връзка — Член 6, параграф 2 — Обосноваване на разликите в третирането на основание възраст) . . . . .	11

2017/C 030/11	Дело C-454/15: Решение на Съда (втори състав) от 24 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Hessisches Landesarbeitsgericht — Германия) — Jürgen Webb-Sämman/Christopher Seagon (действащ в качеството на синдик на Baumarkt Praktiker DIY GmbH) (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2008/94/ЕО — Член 8 — Закрила на работниците в случай на неплатежоспособност на техния работодател — Разпоредби относно социалната сигурност — Приложно поле — Мерки, необходими за закрита на придобити или евентуални права във връзка с пенсии на работници и служители по силата на допълнителна пенсионна схема — Задължение за уреждане на право на отделяне от масата на несъстоятелността на неплатените пенсионни вноски — Липса) . . . . .	12
2017/C 030/12	Дело C-486/15 P: Решение на Съда (шести състав) от 30 ноември 2016 г. — Европейска комисия/Френска република, Orange, Федерална република Германия (Обжалване — Държавни помощи — Финансови мерки в полза на France Télécom — Оферта за заем от акционер — Публични изявления на представителите на френската държава — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с общия пазар — Понятието „помощ“ — Понятието „икономическо предимство“ — Критерий за разумния частен инвеститор — Задължение за мотивиране на Общия съд — Граници на съдебния контрол — Изопачаване на спорното решение) . . . . .	12
2017/C 030/13	Дело C-642/15 P: Решение на Съда (трети състав) от 1 декември 2016 г. — Toni Klement/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Bullerjan GmbH (Обжалване — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Марка на Европейския съюз — Триизмерна марка изобразяваща формата на фурна — Член 51, параграф 1, буква а) — искане за отмяна на марката на Европейския съюз — Член 15, параграф 1, втора алинея буква а) — Реално използване на марката — Отхвърляне на искането за обявяване на недействителност) . . . . .	13
2017/C 030/14	Дело C-645/15: Решение на Съда (шести състав) от 24 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Германия) — Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde/Freistaat Bayern (Преюдициално запитване — Окопна среда — Оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда — Директива 2011/92/ЕС — Проект, който подлежи на оценка — Точка 7 от приложение I — Европейска спогодба за международните автомагистрали (AGR) — Разширяване на път с четири ленти с дължина под 10 km) . . . . .	13
2017/C 030/15	Дело C-662/15: Решение на Съда (шести състав) от 24 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf — Германия) — Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG/BIOS Medical Services GmbH, предишно BIOS Naturprodukte GmbH (Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Директива 93/42/ЕИО — Медицински изделия — Изделие от клас I (хирургически превръзки), подложено на процедура за оценка на съответствието от производителя — Паралелен внос — Добавяне върху етикета на данни за вносителя — Допълнителна процедура за оценка на съответствието) . . . . .	14
2017/C 030/16	Дело C-152/16: Решение на Съда (десети състав) от 1 декември 2016 г. — Европейска комисия/Велико херцогство Люксембург (Неизпълнение на задължения от държава членка — Регламент (ЕО) № 1071/2009 — Общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач — Член 16, параграфи 1 и 5 — Национален електронен регистър на предприятията за автомобилни превози — Несвързване с националните електронни регистри на другите държави членки) . . . . .	15
2017/C 030/17	Дело C-520/16: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 5 октомври 2016 г. — Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel/Germanwings GmbH . . . . .	15
2017/C 030/18	Дело C-521/16: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 5 октомври 2016 г. — Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter/Germanwings GmbH . . . . .	16

2017/C 030/19	Дело C-529/16: Преюдициално запитване от Finanzgericht München (Германия), постъпило на 17 октомври 2016 г. — Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH/Hauptzollamt München . . . . .	17
2017/C 030/20	Дело C-538/16: Преюдициално запитване от Landgericht Frankfurt am Main (Германия), постъпило на 25 октомври 2016 г. — Kevin Joseph Devine/Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA . . . .	17
2017/C 030/21	Дело C-539/16: Преюдициално запитване от Landgericht Frankfurt am Main (Германия), постъпило на 25 октомври 2016 г. — Richard Rodriguez Serin/HOP!-Regional . . . . .	18
2017/C 030/22	Дело C-548/16: Преюдициално запитване от Cour d'appel de Mons (Белгия), постъпило на 28 октомври 2016 г. — État belge/Biologie Dr Antoine SPRL . . . . .	18
2017/C 030/23	Дело C-549/16: Преюдициално запитване от Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano (Италия), постъпило на 31 октомври 2016 г. — Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano/Palais Kaiserkron Srl . . . . .	19
2017/C 030/24	Дело C-551/16: Преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep (Нидерландия), постъпило на 31 октомври 2016 г. — J. Klein Schiphorst/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen . . . . .	20
2017/C 030/25	Дело C-558/16: Преюдициално запитване от Kammergericht Berlin (Германия), постъпило на 3 ноември 2016 г. — Doris Margret Lisette Mahnkopf . . . . .	20
2017/C 030/26	Дело C-574/16: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания), постъпило на 14 ноември 2016 г. — Grupo Norte Facility S.A./Angel Manuel Moreira Gómez . . . . .	21
2017/C 030/27	Дело C-586/16 P: Жалба, подадена на 17 ноември 2016 г. от Sun Pharmaceutical Industries Ltd, по-рано Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 8 септември 2016 г. по дело T-460/13, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, по-рано Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd/Европейска комисия . . . . .	22
2017/C 030/28	Дело C-588/16 P: Жалба, подадена на 18 ноември 2016 г. от Generics (UK) Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 8 септември 2016 г. по дело T-469/13, Generics (UK)/Комисия . . . . .	23
2017/C 030/29	Дело C-590/16: Иск, предявен на 21 ноември 2016 г. — Европейска комисия/Република Гърция . . .	24
2017/C 030/30	Дело C-591/16 P: Жалба, подадена на 18 ноември 2016 г. от H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 8 септември 2016 г. по дело T-472/13, H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd/Европейска комисия . . . . .	25
2017/C 030/31	Дело C-598/16 P: Жалба, подадена на 23 ноември 2016 г. от Viktor Fedorovich Yanukovich срещу решението, постановено от Общия съд (девети разширен състав) на 15 септември 2016 г. по дело T-346/14, Yanukovich/Съвет . . . . .	26
2017/C 030/32	Дело C-599/16 P: Жалба, подадена на 23 ноември 2016 г. от Oleksandr Viktorovich Yanukovich срещу решението, постановено от Общия съд (девети разширен състав) на 15 септември 2016 г. по дело T-348/14, Yanukovich/Съвет . . . . .	27
2017/C 030/33	Дело C-600/16 P: Жалба, подадена на 24 ноември 2016 г. от National Iranian Tanker Company срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 14 септември 2016 г. по дело T-207/15 National Iranian Tanker Company/Съвет на Европейския съюз . . . . .	28

2017/C 030/34	Дело C-601/16 P: Жалба, подадена на 24 ноември 2016 г. от Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 8 септември 2016 г. по дело T-467/13, Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd/Европейска комисия . . . . .	29
2017/C 030/35	Дело C-602/16 P: Жалба, подадена на 24 ноември 2016 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 15 септември 2016 г. по дело T-111/14, Unites Bio/Съвет . . . . .	31
2017/C 030/36	Дело C-603/16 P: Жалба, подадена на 24 ноември 2016 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 15 септември 2016 г. по дело T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia и PT Wilmar Nabati Indonesia/Съвет . . . . .	32
2017/C 030/37	Дело C-604/16 P: Жалба, подадена на 24 ноември 2016 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 15 септември 2016 г. по дело T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri/Съвет . . . . .	33
2017/C 030/38	Дело C-605/16 P: Жалба, подадена на 24 ноември 2016 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 15 септември 2016 г. по дело T-120/14, PT Ciliandra Perkasa/Съвет . . . . .	34
2017/C 030/39	Дело C-606/16 P: Жалба, подадена на 24 ноември 2016 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 15 септември 2016 г. по дело T-80/14, PT Musim Mas/Съвет . . . . .	35
2017/C 030/40	Дело C-607/16 P: Жалба, подадена на 24 ноември 2016 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 15 септември 2016 г. по дела T-112/14—T-116/14 и T-119/14, Molinos Río de la Plata и др./Съвет . . . . .	36
2017/C 030/41	Дело C-608/16 P: Жалба, подадена на 24 ноември 2016 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 15 септември 2016 г. по дело T-117/14, Cargill/Съвет . . . . .	37
2017/C 030/42	Дело C-609/16 P: Жалба, подадена на 24 ноември 2016 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 15 септември 2016 г. по дело T-118/14, LDC Argentina/Съвет . . . . .	38
2017/C 030/43	Дело C-611/16 P: Жалба, подадена на 25 ноември 2016 г. от Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, по-рано Zoetis Products LLC срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 8 септември 2016 г. по дело T-471/13, Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma/Европейска комисия . . . . .	39
2017/C 030/44	Дело C-614/16 P: Жалба, подадена на 28 ноември 2016 г. от Merck KGaA срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 8 септември 2016 г. по дело T-470/13, Merck KGaA/Европейска комисия . . . . .	40

**Общ съд**

2017/C 030/45	Дело T-248/13: Решение на Общия съд от 13 декември 2016 г. — Al-Ghabra/Комисия (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, насочени срещу лица и образувания, свързани с Осам бен Ладен, мрежата на Ал Кайда и талибаните — Регламент (ЕО) № 881/2002 — Замразяване на средствата и финансовите ресурси на лице, включено в списък, съставен от орган на Организацията на обединените нации — Включване на името на това лице в списъка в приложение I към Регламент (ЕО) № 881/2002 — Жалба за отмяна — Разумен срок — Задължение да се провери и обоснове основателността на изложените мотиви — Съдебен контрол) . . . . .	42
---------------	--	----

2017/C 030/46	Дело T-764/14: Решение на Общия съд от 13 декември 2016 г. — European Dynamics Luxembourg и Evgoraiki Dypamiki/Комисия (Обществени поръчки за услуги — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Техническо съдействие, разработване и въвеждане на система за митнически транзит на ASEAN (ACTS) — Отхвърляне на офертата на оферент — Възлагане на поръчката на друг оферент — Критерии за подбор — Критерии за възлагане — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката — Равно третиране — Прозрачност) . . . . .	43
2017/C 030/47	Дело T-95/15: Решение на Общия съд от 13 декември 2016 г. — Printeos и др./Комисия (Конкуренция — Картели — Европейски пазар на стандартните пощенски пликове по каталог и на специално отпечатаните пощенски пликове — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Координиране на продажните цени и подялба на клиентите — Производство на постигане на споразумение — Глоби — Основен размер — Извънредно адаптиране — Таван от 10 % от общия оборот — Член 23, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1/2003 — Задължение за мотивиране — Равно третиране) . . . . .	43
2017/C 030/48	Дело T-397/15: Решение на Общия съд от 14 декември 2016 г. — PAL-Bullermann/EUIPO — Symaga (PAL) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „PAL“ — Частична отмяна — Реално използване на марката — Член 15, параграф 1, буква а) и член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Форма, която се различава от регистрираната марка — Правило 22, параграфи 3 и 4 от Регламент (ЕО) № 2868/95) . . . . .	44
2017/C 030/49	Дело T-548/15: Решение на Общия съд от 13 декември 2016 г. — Guiral Broto/EUIPO — Gastro & Soul (Café del Sol) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Café del Sol“ — По-ранна фигуративна национална марка „Café del Sol“ — Непредставяне на доказателство на езика на производството на възражението — Членове 75 и 76 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Правила 19 и 20 от Регламент (ЕО) № 2868/95 — Право на защита) . . . . .	45
2017/C 030/50	Дело T-549/15: Решение на Общия съд от 13 декември 2016 г. — Guiral Broto/EUIPO — Gastro & Soul (CAFE DEL SOL) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „CAFE DEL SOL“ — По-ранна фигуративна национална марка „Café del Sol“ — Непредставяне на доказателство на езика на производството на възражението — Членове 75 и 76 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Правила 19 и 20 от Регламент (ЕО) № 2868/95 — Право на защита) . . . . .	45
2017/C 030/51	Дело T-744/15: Решение на Общия съд от 13 декември 2016 г. — Puro Italian Style/EUIPO (smartline) (Марка на Европейския съюз — Заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз „smartline“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009) . . . . .	46
2017/C 030/52	Дело T-745/15: Решение на Общия съд от 14 декември 2016 г. — Scorpio Poland/EUIPO — Eckes-Granini Group (YO!) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „YO!“ — По-ранна национална словна марка „YO“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009) . . . . .	46
2017/C 030/53	Дело T-24/16: Решение на Общия съд от 13 декември 2016 г. — Sovena Portugal — Consumer Goods/EUIPO — Mueloliva (FONTOLIVA) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Словна марка „FONTOLIVA“ — По-ранна национална словна марка „FUENOLIVA“ — Относително основание за отказ — Валидност на регистрацията на по-ранната марка — Представяне на нови факти и доказателства пред Общия съд — Реално използване на по-ранната марка — Правомощие за изменение — Член 8, параграф 1, буква б), член 42, параграфи 2 и 3 и членове 65 и 76 от Регламент (ЕО) № 207/2009) . . . . .	47

2017/C 030/54	Дело T-58/16: Решение на Общия съд от 13 декември 2016 г. — Aрах Partners/EUIPO — Aрах Partners Midmarket (АРАХ) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „АРАХ“ — По-ранна международна словна марка „АРАХ“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на стоките и на услугите — Член 8, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 207/2009) . . . . .	48
2017/C 030/55	Дело T-154/16: Решение на Общия съд от 14 декември 2016 г. — Grid applications/EUIPO (APlan) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „APlan“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009) . . . . .	48
2017/C 030/56	Дело T-809/16: Иск, предявен на/Жалба, подадена на 18 ноември 2016 г. — Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank/ЕСП . . . . .	49
2017/C 030/57	Дело T-811/16: Жалба, подадена на 18 ноември 2016 г. — Di Bernardo/Комисия . . . . .	49
2017/C 030/58	Дело T-813/16: Жалба, подадена на 21 ноември 2016 г. — Abes/Комисия . . . . .	50
2017/C 030/59	Дело T-818/16: Жалба, подадена на 22 ноември 2016 г. — Netflix International и Netflix/Комисия . . . . .	51
2017/C 030/60	Дело T-832/16: Жалба, подадена на 25 ноември 2016 г. — Celio International/Комисия . . . . .	52
2017/C 030/61	Дело T-835/16: Жалба, подадена на 28 ноември 2016 г. — Louvers Belgium/Комисия . . . . .	53
2017/C 030/62	Дело T-836/16: Жалба, подадена на 30 ноември 2016 г. — Република Полша/Комисия . . . . .	54
2017/C 030/63	Дело T-841/16: Жалба, подадена на 24 ноември 2016 г. — Alex/Комисия . . . . .	55
2017/C 030/64	Дело T-855/16: Жалба, подадена на 7 декември 2016 г. — Fertisac/ЕСНА . . . . .	56
2017/C 030/65	Дело T-865/16: Жалба, подадена на 7 декември 2016 г. — Fútbol Club Barcelona/Комисия . . . . .	57
2017/C 030/66	Дело T-868/16: Иск, предявен на 11 декември 2016 г. — QI и др./Комисия и ЕЦБ . . . . .	58
2017/C 030/67	Дело T-872/16: Жалба, подадена на 9 декември 2016 г. — repowermap/EUIPO — Repower (REPOWER) . . . . .	58





## IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА  
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

## СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*  
(2017/С 030/01)

**Последна публикация**

ОВ С 22, 23.1.2017 г.

**Предишни публикации**

ОВ С 14, 16.1.2017 г.

ОВ С 6, 9.1.2017 г.

ОВ С 475, 19.12.2016 г.

ОВ С 462, 12.12.2016 г.

ОВ С 454, 5.12.2016 г.

ОВ С 441, 28.11.2016 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>  

---

## V

(Становища)

## СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

## СЪД

Решение на Съда (пети състав) от 23 ноември 2016 г. — Европейска комисия/Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

(Цело C-673/13 P) <sup>(1)</sup>

*(Обжалване — Достъп до документи на институциите — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Околна среда — Орхуска конвенция — Регламент (ЕО) № 1367/2006 — Член 6, параграф 1 — Риск от засягане на търговските интереси на физическо или юридическо лице — Понятие „информация, отнасяща се до емисии в околната среда“ — Документи, свързани с процедурата по издаване на разрешение за активно вещество, съдържащо се в продукти за растителна защита — Активно вещество глифозат)*

(2017/C 030/02)

Език на производството: английски

**Страни**

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: V. Smulders, P. Ondrůšek, P. Oliver и L. Pignataro-Nolin)

Встъпили страни в подкрепа на жалбоподателя: American Chemistry Council Inc. (ACC), CropLife America Inc., National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM) (представители: M. Abenhaïm, адвокат, K. Nordlander, адвокат и P. Harrison, solicitor), CropLife International AISBL (CLI) (представители: D. Abrahams, barrister, R. Cana и E. Mullier, адвокати и A. Patsa, dikigoros), European Chemical Industry Council (Cefic), European Crop Protection Association (ЕСРА) (представители: I. Antypas и D. Waelbroeck, адвокати и D. Slater, solicitor), European Crop Care Association (ЕССА) (представител: S. Pappas, dikigoros), Федерална република Германия (представители: T. Henze и A. Lippstreu)

Други страни в производството: Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (представители: B.N. Kloostra и A. van den Biesen, advocaten)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Кралство Швеция (представители: E. Karlsson, L. Swedenborg, A. Falk, U. Persson, C. Meyer-Seitz и N. Otte Widgren)

**Диспозитив**

- 1) Отменя решението на Общия съд на Европейския съюз от 8 октомври 2013 г., Stichting Greenpeace Nederland и PAN Europe/Комисия (T-545/11, EU:T:2013:523).
- 2) Връща дело T-545/11 на Общия съд на Европейския съюз.
- 3) Не се произнася по съдебните разноски.

<sup>(1)</sup> ОВ С 71, 8.3.2014 г.

Решение на Съда (пети състав) от 23 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Нидерландия) — Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

(Дело C-442/14) <sup>(1)</sup>

(Преюдициално запитване — Околна среда — Орхуска конвенция — Директива 2003/4/ЕО — Член 4, параграф 2 — Обществен достъп до информация — Понятие за информация за емисии в околната среда — Директива 91/414/ЕИО — Директива 98/8/ЕО — Регламент (ЕО) № 1107/2009 — Пускане на пазара на продукти за растителна защита и биоциди — Поверителност — Защита на промишлени и търговски интереси)

(2017/С 030/03)

Език на производството: нидерландски

**Запитваща юрисдикция**

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

**Страни в главното производство**

Жалбоподатели: Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting

Отговорник: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

в присъствието на: Makhtesim-Agan Holland BV

**Диспозитив**

1) Член 4, параграф 2, от Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно обществения достъп до информация за околната среда и за отмяна на Директива 90/313/ЕИО на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че обстоятелството, че заявителят на разрешение за пускане на пазара на продукт за растителна защита или биоцид не е поискал в рамките на предвиденото производство за издаване на това разрешение поверително третиране на представената по това производство информация на основание член 14 от Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита, член 19 от Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 година относно пускането на пазара на биоциди или член 33, параграф 4 и член 63 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета, не пречи на компетентния орган, сезиран след приключването на посоченото производство с молба за достъп до тази информация, подадена от трето лице на основание на Директива 2003/4, да разгледа възражението на заявителя срещу тази молба и ако е необходимо, да отхвърли последната на основание член 4, параграф 2, първа алинея, буква г) от тази директива с мотива, че оповестяването на посочената информация ще засегне поверителността на търговска или индустриална информация.

2) Член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4 трябва да се тълкува в смисъл, че:

— понятието „емисии в околната среда“ по смисъла на тази разпоредба включва изпускания в околната среда на продукти и вещества като продуктите за растителна защита или биоцидите и съдържащите се в тях вещества, при условие че изпускането е действително или предвидимо при нормални или реалистични условия на използване,

— понятието „информация за емисии в околната среда“ по смисъла на посочената разпоредба обхваща сведенията за естеството, състава, количеството, датата и мястото на „емисиите в околната среда“ на тези продукти или вещества, както и данните за относително дългосрочното въздействие на тези емисии върху околната среда, по-конкретно информацията относно остатъчните вещества, налични в околната среда след прилагането на съответния продукт, и изследванията на степента на отклонение на веществото при това прилагане, независимо дали тези данни произтичат от полеви или полуполеви проучвания, лабораторни изпитвания или транслокационни проучвания.

- 3) Член 4, параграф 2, втора алинея от Директива 2003/4 трябва да се тълкува в смисъл, че при представена молба за достъп до информация за емисии в околната среда, чието оповестяване засяга някои от интересите, посочени в член 4, параграф 2, първа алинея, букви а), г), е)—з) от тази директива, трябва да се оповестят само релевантните данни, които могат да бъдат извлечени от източника на информация за емисии в околната среда, ако е възможно тези данни да бъдат отделени от останалата информация, съдържаща се в посочения източник, което запитващата юрисдикция трябва да провери.

<sup>(1)</sup> ОВ С 462, 22.12.2014 г.

**Решение на Съда (пети състав) от 24 ноември 2016 г. — Европейска комисия/Кралство Испания  
(Дело С-461/14) <sup>(1)</sup>**

**(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2009/147/ЕО — Опазване на дивите птици — Специални защитени зони — Директива 85/337/ЕИО — Оценка на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда — Директива 92/43/ЕИО — Опазване на естествените местообитания)**

(2017/С 030/04)

Език на производството: испански

**Страни**

Ищец: Европейска комисия (представители: С. Hermes, E. Sanfrutos Cano, D. Loma-Osorio Lerena и G. Wilms)

Ответник: Кралство Испания (представител: A. Gavela Llopis)

**Диспозитив**

- 1) Като не е взело подходящите мерки, за да предотврати в специалната защитена зона „Campeñas de Sevilla“ влошаването на състоянието на естествените местообитания и на местообитанията на видовете, както и обезпокояване на видовете, за които е създадена тази зона, Кралство Испания не е изпълнило, що се отнася до периода преди 29 юли 2008 г., задълженията си по член 4, параграф 4 от Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 година относно опазването на дивите птици, а в периода след тази дата — задълженията си по член 6, параграф 2 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна.
- 2) Отхвърля иска в останалата му част.
- 3) Осъжда Европейската комисия и Кралство Испания да понесат собствените си разноски.

<sup>(1)</sup> ОВ С 462, 22.12.2014 г.

Решение на Съда (пети състав) от 24 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunal Tributário de Lisboa — Португалия) — SECIL — Companhia Geral de Cal e Cimento SA/Fazenda Pública

(Дело C-464/14) <sup>(1)</sup>

(Преюдициално запитване — Свободно движение на капитали — Членове 63—65 ДФЕС — Споразумение за асоцииране ЕО—Тунис — Членове 31, 34 и 89 — Споразумение за асоцииране ЕО—Ливан — Членове 31, 33 и 85 — Корпоративен данък за юридическите лица — Дивиденнти от дружество, установено в държавата членка на дружеството получател — Дивиденнти от различно третиране — Ограничаване — Обосноваване — Ефективност на данъчния контрол — Възможност за позоваване на член 64 ДФЕС при наличие на споразумения за асоцииране ЕО—Тунис и ЕО—Ливан)

(2017/С 030/05)

Език на производството: португалски

**Запитваща юрисдикция**

Tribunal Tributário de Lisboa

**Страни в главното производство**

Жалбоподател: SECIL — Companhia Geral de Cal e Cimento SA

Ответник: Fazenda Pública

**Диспозитив**

1) Членове 63 ДФЕС и 65 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че:

- дружество, установено в Португалия, което получава дивиденнти от дружества, установени съответно в Тунис и в Ливан, може да се позове на член 63 ДФЕС, за да оспори данъчното третиране на посочените дивиденнти в същата държава членка, основано на правна уредба, която няма за цел да се прилага само в случаите, когато получаващото дивидендите дружество упражнява решаващо влияние върху разпределящото дивидентите дружество,
- правна уредба като разглежданата в главното производство, съгласно която дружество, местно лице за държава членка, може напълно или частично да приспадне от данъчната си основа дивидентите, които е получило от дружество, местно лице за същата държава членка, но не може да ги приспадне, когато разпределящото дивидентите дружество е местно лице за трета държава, представлява ограничение на движението на капитали между държавите членки и третите държави, което по принцип е забранено от член 63 ДФЕС,
- отказът да се допусне пълно или частично приспадане от данъчната основа на получените дивиденнти съгласно член 46, параграфи 1 и 8 от Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Coletivas (Кодекса за корпоративно подоходно облагане) в редакцията му, в сила през 2009 г., може да се обоснове с императивни съображения от общ интерес, изведени от необходимостта да се гарантира ефикасността на данъчния контрол, когато данъчните органи на държавата членка, за която получаващото дивидентите дружество е местно лице, нямат възможност да получат информация от третата държава, за която разпределящото тези дивиденнти дружество е местно лице, за да проверят дали е изпълнено условието относно данъчното облагане на последното дружество,
- отказът да се допусне частично приспадане по член 46, параграф 11 от Кодекса за корпоративно подоходно облагане, в споменатата му редакция, не може да се обоснове с императивни съображения от общ интерес, изведени от необходимостта да се гарантира ефикасността на данъчния контрол, ако посочената разпоредба е приложена в случаи, когато не може да се провери дали разпределящото дивидентите дружество подлежи на облагане в държавата, за която то е местно лице, като запитващата юрисдикция следва да установи дали случаят е такъв.

2) Член 64, параграф 1 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че:

- доколкото не е изменило правната уредба на данъчното третиране на дивидентите с произход от Тунис и Ливан, приетането на режима на данъчни предимства за инвестиции с договорен характер по член 41, параграф 5, буква в) от Estatuto dos Benefícios Fiscais (Правилникът за данъчните предимства), в редакцията му, в сила през 2009 г., и на режима на дивидентите с произход от африкански страни с официален език португалски и от Източен Тимор по член 42 от посочения правилник не е засегнало квалифицирането като съществуващо ограничение на изключването на възможността за пълно или частично приспадане на дивидентите, платени от установени в тези трети държави дружества,

- държава членка се отказва от възможността по член 64, параграф 1 ДФЕС, ако, без формално да отмени или измени съществуващата правна уредба, склучи международно споразумение, като например споразумение за асоцииране, една от разпоредбите с директен ефект на което предвижда либерализиране на категория капитал по член 64, параграф 1, като предвид значението му за възможността за позоваване на член 64, параграф 1 ДФЕС, такова изменение на правната уредба трябва да се разглежда като равнозначно на въвеждане на нова правна уредба, основана на различна от съществуващата правна уредба логика.
- 3) Член 34, параграф 1 от Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и Република Тунис, от друга страна, подписано в Брюксел на 17 юли 1995 г. и одобрено от илето на Европейската общност и на Европейската общност за възлица и стомана с Решение 98/238/ЕО, ЕОВС на Съвета и Колисията от 26 януари 1998 г., трябва да се тълкува в смисъл, че:
- ила директен ефект и в случай като разглеждания в главното производство — при който дружество, местно лице за Португалия, получава от дружество, местно лице за Тунис, дивиденти от пряката инвестиция, която е направило в разпределящото дивидентите дружество — може да послужи като основание за оспорване на предвиденото за тези дивиденти в Португалия данъчно третиране,
  - правна уредба като разглежданата в главното производство, съгласно която дружество, местно лице за държава членка, може напълно или частично да приспадне от данъчната си основа получени дивиденти, когато те са му разпределени от дружество, местно за същата държава членка лице, но не и когато разпределящото дивидентите дружество е местно лице за Тунис, представлява ограничение на свободното движение на капитал, което член 34, параграф 1 от посоченото споразумение принципно забранява за преките инвестиции, и в частност за репатрирането на произтичащите от тях доходи,
  - член 89 от посоченото споразумение не ограничава действието на тази разпоредба в случай като разглеждания в главното производство,
  - отказът да се допусне пълно или частично приспадане на получени дивиденти от данъчната основа на получаващото ги дружество съгласно член 46, параграфи 1 и 8 от Кодекса за корпоративно подоходно облагане в редакцията му, в сила през 2009 г., може да се обоснове с илперативни съображения от общ интерес, изведени от необходимостта да се осигури ефикасност на данъчния контрол, когато данъчните органи на държавата членка, за която получаващото дивидентите дружество е местно лице, нямат възможност да получат информация от Република Тунис — държавата, за която разпределящото тези дивиденти дружество е местно лице, за да проверят дали е изпълнено условието относно данъчното облагане на разпределящото дивидентите дружество,
  - отказът да се допусне такова частично приспадане съгласно член 46, параграф 11 от Кодекса за корпоративно подоходно облагане в посочената му редакция не може да се обоснове с илперативни съображения от общ интерес, изведени от необходимостта да се осигури ефикасност на данъчния контрол, когато тази разпоредба е приложена в случаи, при които не може да се провери дали разпределящото дивидентите дружество подлежи на данъчно облагане в Тунис — държавата, за която то е местно лице, като запитващата юрисдикция следва да установи дали случаят е такъв.
- 4) Член 31 от Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Ливан, от друга страна, подписано в Люксембург на 17 юни 2002 г. и одобрено от илето на Европейската общност с Решение 2006/356/ЕО на Съвета от 14 февруари 2006 г., трябва да се тълкува в смисъл, че:
- ила директен ефект,
  - случай като разглеждания в главното производство, който се отнася до данъчното третиране на дивиденти от преки инвестиции, направени в Ливан от местно за Португалия лице, попада в хипотезата на член 33, параграф 2 от посоченото споразумение, като следователно член 33, параграф 1 от споменатото споразумение допуска в случая позоваване на член 31 от последното,
  - правна уредба като разглежданата в главното производство, съгласно която дружество, местно лице за държава членка, може напълно или частично да приспадне от данъчната си основа получени дивиденти, когато те са му разпределени от дружество, местно за същата държава членка лице, но не и когато разпределящото дивидентите дружество е местно за Ливан лице, представлява ограничение на свободното движение на капитал, което принципно е забранено от член 31 от Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Ливан, от друга страна,
  - действието на тази разпоредба в случай като разглеждания в главното производство не се ограничава с член 85 от посоченото споразумение,

- отказът да се допусне пълно или частично приспадане на получените дивиденди от данъчната основа на получаващото ги дружество съгласно член 46, параграфи 1 и 8 от Кодекса за корпоративно подоходно облагане в редакцията му, в сила през 2009 г., може да се обоснове с императивни съображения от общ интерес, изведени от необходимостта да се осигури ефикасност на данъчния контрол, когато данъчните органи на държавата членка, за която получаващото дивидентите дружество е местно лице, нямат възможност да получат информация от Република Ливан — държавата, за която разпределящото тези дивиденди дружество е местно лице, за да проверят дали е изпълнено условието относно данъчното облагане на разпределящото дивидентите дружество,
  - отказът да се допусне такова частично приспадане по член 46, параграф 11 от Кодекса за корпоративно подоходно облагане в споменатата редакция не може да се обоснове с императивни съображения от общ интерес, изведени от необходимостта да се осигури ефикасност на данъчния контрол, когато тази разпоредба е приложена в случаи, при които не може да се провери дали разпределящото дивидентите дружество подлежи на данъчно облагане в Ливан — държавата, за която то е местно лице, като запитващата юрисдикция следва да установи дали случаят е такъв.
- 5) По отношение на последиците за разглеждания в главното производство случай от тълкуването на членове 63—65 ДФЕС, на Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и Република Тунис, от друга страна, и на Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Ливан, от друга страна:
- когато органите на държавата членка, за която получаващото дивидентите дружество е местно лице, могат да получат от Република Тунис — държавата, за която разпределящото дивидентите дружество е местно лице, информация, позволяваща им да проверят дали е изпълнено условието относно данъчното облагане на разпределящото дивидентите дружество, членове 63 ДФЕС и 65 ДФЕС, както и член 34, параграф 1 от Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и Република Тунис, от друга страна, не допускат отказ да се допусне пълно или частично приспадане от данъчната основа на получаващото разпределените дивиденди дружество съгласно член 46, параграф 1 или член 46, параграф 8 от Кодекса за корпоративно подоходно облагане в редакцията му, в сила през 2009 г., като в това отношение Португалската република не може да се позове на член 64, параграф 1 ДФЕС,
  - членове 63 ДФЕС и 65 ДФЕС, както и член 34, параграф 1 от Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и Република Тунис, от друга страна, и член 31 от Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Ливан, от друга страна, не допускат отказ да се допусне частично приспадане на получените дивиденди от данъчната основа на получаващото ги дружество съгласно член 46, параграф 11 от Кодекса за корпоративно подоходно облагане в споменатата му редакция, когато тази разпоредба е приложена в случаи, при които не може да се провери дали разпределящите дивидентите дружества подлежат на данъчно облагане в Тунис и в Ливан — държавите, за които тези дружества са местни лица, като запитващата юрисдикция следва да установи дали случаят е такъв, без Португалската република да може в това отношение да се позове на член 64, параграф 1 ДФЕС,
  - сумите, събрани в нарушение на правото на Съюза, трябва да се върнат с лихва на данъчнозадълженото лице.

<sup>(1)</sup> ОВ С 34, 2.2.2015 г.

**Решение на Съда (трети състав) от 23 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Nelsons GmbH/Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd**

(Дело C-177/15) <sup>(1)</sup>

(Преюдициално запитване — Инфорлиране и защита на потребителите — Регламент (ЕО) № 1924/2006 — Хранителни и здравни претенции за храните — Преходни мерки — Член 28, параграф 2 — Продукти с търговски марки или търговско наименование, които съществуват преди 1 януари 2005 г. — Продукти „Цветя на д-р Бах“ — Марка на Европейския съюз „RESCUE“ — Продукти, които преди 1 януари 2005 г. са продавани като лекарства, а след тази дата, като храни)

(2017/C 030/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

**Страни в главното производство**

Жалбоподател: Nelsons GmbH

Ответници: Ayonax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd

**Диспозитив**

Член 28, параграф 2, първо изречение от Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно хранителни и здравни претенции за храните, изменен с Регламент (ЕС) № 107/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г., трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага в хипотезата, при която храна с търговска марка или търговско наименование преди 1 януари 2005 г. се предлага на пазара като лекарство, а след тази дата при наличието на същите характеристики и под същата търговска марка или търговско наименование, като храна.

<sup>(1)</sup> ОВ С 213, 29.6.2015 г.

---

**Решение на Съда (шести състав) от 23 ноември 2016 г. — Европейска комисия/Френска република  
(Дело С-314/15) <sup>(1)</sup>**

**(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 91/271/ЕИО — Пречистване на градските отпадъчни води. — Член 4, параграфи 1 и 3 — Вторично пречистване или друга равностойна обработка)**

(2017/С 030/07)

Език на производството: френски

**Страни**

Ищец: Европейска комисия (представители: О. Veunet и Е. Manhaeve)

Ответник: Френска република (представители: S. Ghiandoni, A. Daly и D. Colas)

**Диспозитив**

- 1) Като не е осигурила вторичното пречистване или друга равностойна обработка на градските отпадъчни води от агломерациите Gouave, Bastelica, Morne-à-l'Eau, Aiguilles-Château-Ville Vieille, Borgo-Nord, Isola, Plombières-les-Bains, Saint-Céré, Vincey, Etueffont и Volx и Villeneuve, или за всичките им зауствания, що се отнася до агломерациите с население между 10 000 и 15 000 еквивалент жители, или за заустванията в сладки води и устия, що се отнася до агломерациите с население между 2 000 и 10 000 еквивалент жители, Френската република не е изпълнила задълженията, които има по силата на член 4, параграфи 1 и 3 от Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води, изменена с Регламент (ЕО) № 1137/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г.
- 2) Отхвърля иска в останалата част.
- 3) Осъжда Френската република за заплати съдебните разноски.

<sup>(1)</sup> ОВ С 294, 7.9.2015 г.



Решение на Съда (трети състав) от 1 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Social n 33 de Barcelona — Испания) — Mohamed Daouidi/Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal

(Дело C-395/15) <sup>(1)</sup>

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Членове 1—3 — Забрана на всяка форма на дискриминация, основана на увреждане — Наличие на „увреждане“ — Понятието „трайна физическа, психическа, интелектуална и сетивна недостатъчност“ — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 3, 15, 21, 30, 31, 34 и 35 — Уволнение на работник в положение на временна нетрудоспособност по смисъла на националното право с неопределена продължителност)

(2017/C 030/08)

Език на производството: испански

**Запитваща юрисдикция**

Juzgado de lo Social n 33 de Barcelona

**Страни в главното производство**

Жалбоподател: Mohamed Daouidi

Ответници: Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal

**Диспозитив**

Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкува в смисъл, че:

- фактът, че съответното лице е в положение на временна нетрудоспособност по смисъла на националното право с неопределена продължителност в резултат на трудова злополука, сам по себе си не означава, че ограничението на трудоспособността на това лице може да се квалифицира като „трайно“ по смисъла на определението за „увреждане“, което се визира в същата директива, разглеждана във връзка с Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания, одобрена от илето на Европейската общност с Решение 2010/48/ЕО на Съвета от 26 ноември 2009 година,
- сред обстоятелствата, позволяващи да се приеме, че едно такова ограничение е „трайно“, по-специално са липсата на възможност към момента на настъпване на твърдения дискриминационен факт да се определи с точност дали нетрудоспособността на съответното лице ще отпадне скоро или наличието на вероятност нетрудоспособността да се проточи значително, докато лицето се възстанови, и
- при проверката на този „траен“ характер запитващата юрисдикция трябва да вземе предвид всички обективни доказателства, с които разполага, и в частност документите и удостоверенията относно състоянието на лицето, изготвени въз основа на съвременни медицински и научни познания и данни.

<sup>(1)</sup> ОВ С 354, 26.10.2015 г.

Решение на Съда (шести състав) от 24 ноември 2016 г. — Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG и др. (С-408/15 Р), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV и др. (С-409/15 Р)/Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

(Съединени дела С-408/15 Р и С-409/15 Р) <sup>(1)</sup>

(Обжалване — Жалба за отмяна — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Право на жалба — Процесуална легитимация — Акт, засягащ лично физически или юридически лица поради „някои присъщи за тях качества“ — Регламент (ЕС) № 511/2014 — Мерки за спазване от ползвателите, произтичащи от Протокола от Нагоя за достъпа до генетични ресурси и справедливата и равнопоставена подялба на ползите, произтичащи от тяхното използване — Регламент (ЕО) № 2100/94 — Ограничение на действието на правната закрила на Общността на сортовете растения — Освобождаване на селекционерите)

(2017/С 030/09)

Език на производството: английски

### Страни

Жалбоподатели: Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH, Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzuchts GmbH, Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH, Saatzucht Streng — Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG (С-408/15 Р), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV, Agriom BV, Agrisemen BV, Anthura BV, Barenbrug Holding BV, De Bolster BV, Evanthia BV, Gebr. Vletter & Den Haan VOF, Hilverda Kooij BV, Holland-Select BV, Könst Breeding BV, Koninklijke Van Zanten BV, Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV, Kwekerij de Wester-Bouwing BV, Limgroup BV, Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV (С-409/15 Р) (представители: P. de Jong, E. Bertolotto, K. Claeys, P. Vlaeminck и B. Van Vooren, avocats)

Други страни в производството: Европейски парламент (представители: L. Visaggio, J. Rodrigues и R. van de Westelaken), Съвет на Европейския съюз (представители: M. Simm и M. Moore)

### Диспозитив

1) Отхвърля жалбите.

2) Осъжда Ackermann Saatzucht GmbH & Co. KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH, Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzuchts GmbH, M. Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH, Saatzucht Streng — Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG, ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV, Agriom BV, Agrisemen BV, Anthura BV, Barenbrug Holding BV, De Bolster BV, Evanthia BV, Gebr. Vletter & Den Haan VOF, Hilverda Kooij BV, Holland-Select BV, Könst Breeding BV, Koninklijke Van Zanten BV, Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV, Kwekerij de Wester-Bouwing BV, Limgroup BV et Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV да заплатят съдебните разноски.

<sup>(1)</sup> ОВ С 328, 5.10.2015 г.

Решение на Съда (първи състав) от 24 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от The Labour Court, Ireland — Ирландия) — David L. Parris/Trinity College Dublin и др.

(Дело C-443/15) <sup>(1)</sup>

(Преюдициално запитване — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Директива 2000/78/ЕО — Член 2 — Забрана на дискриминация на основание сексуална ориентация и възраст — Национална пенсионна схема — Отпускане на обезщетение за преживяло лице на граждански партньор — Условие — Сключване на партньорството, преди осигуреното в схемата лице да е навършило шестдесет години — Гражданскоправен съюз — Невъзможност в съответната държава членка до 2010 г. — Доказана стабилна връзка — Член 6, параграф 2 — Обоснованост на разликите в третирането на основание възраст)

(2017/C 030/10)

Език на производството: английски

**Запитваща юрисдикция**

The Labour Court, Ireland

**Страни в главното производство**

Жалбоподател: Dr. David L. Parris

Ответници: Trinity College Dublin, Higher Education Authority, Department of Public Expenditure and Reform and Department of Education and Skills

**Диспозитив**

- 1) Член 2 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба, която в рамките на професионална осигурителна схема поставя правото на преживялите регистрирани партньори на осигурените лица да ползват обезщетение за преживяло лице в зависимост от условието партньорството да е регистрирано, преди осигуреното лице да е навършило шестдесет години, при положение че националното право не е давало възможност на въпросното осигурено лице да регистрира партньорство преди достигането на посочената възрастова граница, не представлява дискриминация на основание сексуална ориентация.
- 2) Член 2 и член 6, параграф 2 от Директива 2000/78 трябва да се тълкуват в смисъл, че национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която в рамките на професионална осигурителна схема поставя правото на преживялите регистрирани партньори на осигурените лица да ползват обезщетение за преживяло лице в зависимост от условието партньорството да е регистрирано, преди осигуреното лице да е навършило шестдесет години, при положение че националното право не е давало възможност на въпросното осигурено лице да регистрира партньорство преди достигането на посочената възрастова граница, не представлява дискриминация на основание възраст.
- 3) Член 2 и член 6, параграф 2 от Директива 2000/78 трябва да се тълкуват в смисъл, че национална правна уредба като разглежданата в главното производство не може да доведе до дискриминация едновременно на основание сексуална ориентация и възраст, когато посочената правна уредба не води до дискриминация нито на основание сексуална ориентация, нито на основание възраст, разглеждани поотделно.

<sup>(1)</sup> ОВ С 354, 26.10.2015 г.

Решение на Съда (втори състав) от 24 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Hessisches Landesarbeitsgericht — Германия) — Jürgen Webb-Sämman/Christopher Seagon (действащ в качеството на синдик на Baumarkt Praktiker DIY GmbH)

(Дело C-454/15) <sup>(1)</sup>

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2008/94/ЕО — Член 8 — Закрила на работниците в случай на неплатежеспособност на техния работодател — Разпоредби относно социалната сигурност — Приложно поле — Мерки, необходими за закрита на придобити или евентуални права във връзка с пенсии на работници и служители по силата на допълнителна пенсионна схема — Задължение за уреждане на право на отделяне от масата на несъстоятелността на неплатените пенсионни вноски — Липса)

(2017/С 030/11)

Език на производството: немски

#### Запитваща юрисдикция

Hessisches Landesarbeitsgericht

#### Страни в главното производство

Жалбоподател: Jürgen Webb-Sämman

Ответник: Christopher Seagon (действащ в качеството на синдик на Baumarkt Praktiker DIY GmbH)

#### Диспозитив

Член 8 от Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежеспособност на техния работодател трябва да се тълкува в смисъл, че не изисква, в случай на неплатежеспособност на работодателя, удържките от работните заплати на бивши работник, преобразувани в пенсионни вноски, които този работодател е трябвало да преведе по пенсионната му сметка, да бъдат отделени от масата на несъстоятелността.

<sup>(1)</sup> ОВ С 389, 23.11.2015 г.

Решение на Съда (шести състав) от 30 ноември 2016 г. — Европейска комисия/Френска република, Orange, Федерална република Германия

(Дело C-486/15 P) <sup>(1)</sup>

(Обжалване — Държавни помощи — Финансови мерки в полза на France Télécom — Оферта за заем от акционер — Публични изявления на представителите на френската държава — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с общия пазар — Понятието „помощ“ — Понятието „икономическо предимство“ — Критерий за разумния частен инвеститор — Задължение за мотивиране на Общия съд — Граници на съдебния контрол — Изопачаване на спорното решение)

(2017/С 030/12)

Език на производството: френски

#### Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: C. Giolito, B. Stromsky, D. Grespan и T. Maxian Rusche)

Други страни в производството: Френска република (представители: G. de Bergues, D. Colas и J. Bousin), Orange (по-рано France Télécom) (представители: S. Hautbourg и S. Cochard-Quesson, avocats), Федерална република Германия

**Диспозитив**

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

(<sup>1</sup>) ОВ С 381, 16.11.2015 г.

---

**Решение на Съда (трети състав) от 1 декември 2016 г. — Toni Klement/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Bullerjan GmbH**

(Дело C-642/15 P) (<sup>1</sup>)

**(Обжалване — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Марка на Европейския съюз — Триизмерна марка изобразяваща формата на фурна — Член 51, параграф 1, буква а) — искане за отмяна на марка на Европейския съюз — Член 15, параграф 1, втора алинея буква а) — Реално използване на марката — Отхвърляне на искането за обявяване на недействителност)**

(2017/С 030/13)

Език на производството: немски

**Страни**

Жалбоподател: Toni Klement (представител: J. Weiser, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Schifko), Bullerjan GmbH

**Диспозитив**

- 1) Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз от 24 септември 2015 г., Klement/СХВП — Bullerjan (Форма на фурна) (Т-211/14, непубликувано, ЕУ:Т:2015:688).
- 2) Връща делото за ново разглеждане на Общия съд на Европейския съюз.
- 3) Не се произнася по съдебните разноски.

(<sup>1</sup>) ОВ С 68, 22.2.2016 г.

---

**Решение на Съда (шести състав) от 24 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Германия) — Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde/Freistaat Bayern**

(Дело C-645/15) (<sup>1</sup>)

**(Преюдициално запитване — Околна среда — Оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда — Директива 2011/92/ЕС — Проект, който подлежи на оценка — Точка 7 от приложение I — Европейска спогодба за международните автомагистрала (AGR) — Разширяване на път с четири ленти с дължина под 10 km)**

(2017/С 030/14)

Език на производството: немски

**Запитваща юрисдикция**

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

**Страни в главното производство**

Жалбоподатели: Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde

Ответник: Freistaat Bayern

в присъствието на: Stadt Nürnberg

**Диспозитив**

- 1) Точка 7, буква в) от приложение I към Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда не може да се тълкува в смисъл, че тази разпоредба обхваща проект за пътно преустройство, който, макар, както в главното производство, да се отнася до отсечка с дължина под 10 km, се състои в разширяване или преустройство на съществуващ път с четири или повече ленти.
- 2) Точка 7, буква б) от приложение I към Директива 2011/92 следва да се тълкува в смисъл, че „високоскоростните пътища“ по смисъла на тази разпоредба са пътищата, които имат техническите характеристики, съдържащи се в определението в точка П.3. от приложение II към Европейската спогодба за международните автомагистрали (AGR), подписана в Женева на 15 ноември 1975 г., дори и когато тези пътища не са съставни части на уредената в тази спогодба треза от главни пътища за международен трафик или са разположени в градски райони.
- 3) Понятието „строителство“ по смисъла на точка 7, буква б) от приложение I към Директива 2011/92 трябва да се тълкува като обхващащо изграждането на несъществуващи до тогава обекти или промяната във физическия смисъл на вече съществуващи обекти. За да се прецени дали подобно изменение може да се приеме за равностойно по своя обхват и условия на такова строителство, запитващата юрисдикция следва да вземе предвид всички характеристики на съответния обект, а не само неговата дължина или запазването на първоначалното му трасе.

<sup>(1)</sup> ОВ С 90, 7.3.2016 г.

Решение на Съда (шести състав) от 24 ноември 2016 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf — Германия) — Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG/ BIOS Medical Services GmbH, предишно BIOS Naturprodukte GmbH

(Дело C-662/15) <sup>(1)</sup>

(Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Директива 93/42/ЕИО — Медицински изделия — Изделие от клас I (хирургически превръзки), подложено на процедура за оценка на съответствието от производителя — Паралелен внос — Добавяне върху етикета на данни за вносителя — Допълнителна процедура за оценка на съответствието)

(2017/C 030/15)

Език на производството: немски

**Запитваща юрисдикция**

Oberlandesgericht Düsseldorf

**Страни в главното производство**

Жалбоподател: Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

Ответник: BIOS Medical Services GmbH, предишно BIOS Naturprodukte GmbH

**Диспозитив**

Член 1, параграф 2, буква е) и член 11 от Директива 93/42/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 година относно медицинските изделия, изменена с Директива 2007/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че задължават паралелния вносител на медицинско изделие, като този в главното производство, снабдено със знака „ЕО“ и преминало през оценка на съответствието по смисъла на посочения член 11, да извърши нова оценка за удостоверяване на съответствието на данните, позволяващи идентифицирането му, които той добавя върху етикета на това изделие с цел пускането му на пазара на държавата членка на вноса.

<sup>(1)</sup> ОВ С 118, 4.4.2016 г.

**Решение на Съда (десети състав) от 1 декември 2016 г. — Европейска комисия/Велико херцогство Люксембург**

(Дело C-152/16) <sup>(1)</sup>

**(Неизпълнение на задължения от държава членка — Регламент (ЕО) № 1071/2009 — Общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилни превозвач — Член 16, параграфи 1 и 5 — Национален електронен регистър на предприятията за автомобилни превози — Несвързване с националните електронни регистри на другите държави членки)**

(2017/С 030/16)

Език на производството: френски

**Страни**

Ищец: Европейска комисия (представител: J. Hottiaux)

Ответник: Велико херцогство Люксембург (представител: D. Holderer)

**Диспозитив**

- 1) Като не е създадо национален електронен регистър на предприятията за автомобилни превози, който напълно да отговаря на изискванията и да е свързан с националните електронни регистри на другите държави членки, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по член 16, параграфи 1 и 5 от Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилни превозвач, и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета.
- 2) Осъжда Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разноски.

<sup>(1)</sup> ОВ С 191, 30.5.2016 г.

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 5 октомври 2016 г. — Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel/Germanwings GmbH**

(Дело C-520/16)

(2017/С 030/17)

Език на производството: немски

**Запитваща юрисдикция**

Amtsgericht Hannover

**Страни в главното производство**

Ищци: Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel

Ответник: Germanwings GmbH

### Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004<sup>(1)</sup> да се тълкува в смисъл, че предотвратимостта се отнася само до настъпването на извънредни обстоятелства, или и до последиците от извънредните обстоятелства, а именно отмяната или голямото закъснение?
2. Ако Съдът отговори на първия въпрос в смисъл, че предотвратимостта се отнася до закъснението: когато извънредните обстоятелства засягат въздухоплавателно средство, изпълняващо предходен полет, трябва ли оперираният въздушен превозвач още след настъпване на извънредните обстоятелства да положи усилия за осигуряване на резервен самолет, или може да изчака, докато се установи, че тези обстоятелства водят до значително закъснение на следващия полет?
3. Ако Съдът отговори на първия въпрос в смисъл, че предотвратимостта се отнася до закъснението: приемливо ли е субчартиране, когато разноските са три пъти по-високи от разноските на самия полет?

<sup>(1)</sup> Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 5 октомври 2016 г. — Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter/Germanwings GmbH**

(Дело C-521/16)

(2017/C 030/18)

Език на производството: немски

### Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hannover

### Страни в главното производство

Ищци: Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter

Ответник: Germanwings GmbH

### Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004<sup>(1)</sup> да се тълкува в смисъл, че предотвратимостта се отнася само до настъпването на извънредни обстоятелства, или и до последиците от извънредните обстоятелства, а именно отмяната или голямото закъснение?
2. Ако Съдът отговори на първия въпрос в смисъл, че предотвратимостта се отнася до закъснението: когато извънредните обстоятелства засягат въздухоплавателно средство, изпълняващо предходен полет, трябва ли оперираният въздушен превозвач още след настъпване на извънредните обстоятелства да положи усилия за осигуряване на резервен самолет, или може да изчака, докато се установи, че тези обстоятелства водят до значително закъснение на следващия полет?
3. Ако Съдът отговори на първия въпрос в смисъл, че предотвратимостта се отнася до закъснението: приемливо ли е субчартиране, когато разноските са три пъти по-високи от разноските на самия полет?

<sup>(1)</sup> Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).



**Преюдициално запитване от Finanzgericht München (Германия), постъпило на 17 октомври 2016 г. — Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH/Hauptzollamt München**

(Дело C-529/16)

(2017/C 030/19)

*Език на производството: немски*

**Запитваща юрисдикция**

Finanzgericht München

**Страни в главното производство**

*Жалбоподател:* Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH

*Ответник:* Hauptzollamt München

**Преюдициални въпроси**

1) Допускат ли разпоредбите на член 28 и следващите от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността <sup>(1)</sup>, изменен с Регламент (ЕО) № 2700/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2000 г. <sup>(2)</sup> договорена трансферна цена, която се състои от първоначално фактурирана и декларирана сума и от фиксирана корекция след периода на фактуриране, да служи като основа за определяне на митническа стойност чрез прилагане на критерий за разпределяне, по-специално независимо дали в края на периода на фактуриране се издава дебитно или кредитно известие на заинтересуваните лица?

2) При положителен отговор:

Може ли митническата стойност да бъде проверена, съответно определена въз основа на опростени подходи, когато следва да бъдат взети предвид последиците от последващи корекции при трансферното ценообразуване (както при увеличаване, така и при намаляване)?

<sup>(1)</sup> ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58.

<sup>(2)</sup> ОВ L 311, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 13, стр. 12.

**Преюдициално запитване от Landgericht Frankfurt am Main (Германия), постъпило на 25 октомври 2016 г. — Kevin Joseph Devine/Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA**

(Дело C-538/16)

(2017/C 030/20)

*Език на производството: немски*

**Запитваща юрисдикция**

Landgericht Frankfurt am Main

**Страни в главното производство**

*Ищец:* Kevin Joseph Devine

*Ответник:* Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

**Преюдициални въпроси**

1) Трябва ли член 7, точка 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела <sup>(1)</sup> да се тълкува в смисъл, че понятието „дела, свързани с договор“ обхваща и правото на обезщетение по член 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 29[5]/91 <sup>(2)</sup>, когато то е предявено срещу опериращ въздушен превозвач, с който засегнатият пътник не е сключвал договор за превоз?

2) В случай че се прилага член 7, точка 1 от Регламент (ЕС) № 1215/2012:

Когато въздушният превоз на пътници се извършва с два полета без значителен престой на летището за смяната на полета, следва ли крайната дестинация на пътника да се счита за място на изпълнение съгласно член 7, точка 1, буква б), второ тире от Регламент (ЕС) № 1215/2012 и в случаите, в които предявеният иск за обезщетение по член 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 се основава на инцидент, възникнал в първата отсечка от маршрута, и е заведен срещу опериращия първия полет въздушен превозвач, който обаче не е страна по договора за превоз?

<sup>(1)</sup> ОВ L 351, стр. 1.

<sup>(2)</sup> ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218.

---

**Преюдициално запитване от Landgericht Frankfurt am Main (Германия), постъпило на 25 октомври 2016 г. — Richard Rodriguez Serin/HOP!-Regional**

(Дело C-539/16)

(2017/C 030/21)

Език на производството: немски

**Запитваща юрисдикция**

Landgericht Frankfurt am Main

**Страни в главното производство**

Ищец: Richard Rodriguez Serin

Ответник: HOP!-Regional

**Преюдициални въпроси**

1) Трябва ли член 5, точка 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела <sup>(1)</sup> да се тълкува в смисъл, че понятието „дела, свързани с договор“ обхваща и правото на обезщетение по член 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 29[5]/91 <sup>(2)</sup>, когато то е предявено срещу опериращ въздушен превозвач, с който засегнатият пътник не е сключвал договор за превоз?

2) В случай че се прилага член 5, точка 1 от Регламент № 44/2001:

Когато въздушният превоз на пътници се извършва с два полета без значителен престой на летището за смяната на полета, следва ли крайната дестинация на пътника да се счита за място на изпълнение съгласно член 5, точка 1, буква б), второ тире от Регламент (ЕС) № 44/2001 и в случаите, в които предявеният иск за обезщетение по член 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 се основава на инцидент, възникнал в първата отсечка от маршрута, и е заведен срещу опериращия първия полет въздушен превозвач, който обаче не е страна по договора за превоз?

<sup>(1)</sup> ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.

<sup>(2)</sup> ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218.

---

**Преюдициално запитване от Cour d'appel de Mons (Белгия), постъпило на 28 октомври 2016 г. — État belge/Biologie Dr Antoine SPRL**

(Дело C-548/16)

(2017/C 030/22)

Език на производството: френски

**Запитваща юрисдикция**

Cour d'appel de Mons

**Страни в главното производство**

Жалбоподател: État belge

Ответник: Biologie Dr Antoine SPRL

**Преюдициален въпрос**

Съвместимо ли е с правилата за съставянето на баланса, предвидени в Четвърта директива на Съвета от 25 юли 1978 година относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества (Директива 78/660/ЕИО, ОВ L 222 от 14 август 1978 г., стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 21), съгласно които:

- годишният счетоводен отчет трябва да дава вярна и точна представа за имуществото, за финансовото състояние, както и за резултатите от дейността на дружеството (член 2, параграф 3 от директивата),
- фондовете имат за цел да покрият загуби или задължения, чийто характер е ясно определен и които към датата на приключване на баланса вероятно ще бъдат претърпени или поети, или ще бъдат претърпени или поети със сигурност, но без да е сигурен размерът или датата на възникването им (член 20, параграф 1 от директивата),
- принципът на предпазливост следва във всички случаи да се спазва, и по-специално:
  - могат да се включват само печалби, реализирани към датата на приключване на баланса,
  - вземат се предвид всички предвидими рискове и предполагаеми загуби, възникнали в течение на съответната или предходна финансова година, дори и ако тези рискове или загуби са станали известни едва през периода между датата на приключване на баланса и датата на съставянето му (член 31, параграф 1, буква в), подбукви аа) и бб) от директивата),
  - вземат се предвид приходите и разходите, отнасящи се до финансовата година, независимо от датата на заплащане или инкасиране на тези приходи или разходи (член 31, параграф 1, буква г) от директивата),
  - перата на разделите по активи и пасиви се оценяват поотделно (член 31, параграф 1, буква д) от директивата),

дружество — емитент на опция върху акция, да може да осчетоводи като приход цената на прехвърлянето на тази опция през счетоводната година, през която въпросната опция е прекратена, или в края на периода ѝ на валидност, за да се вземе предвид рискът, поеман от емитента на опцията вследствие на приетото от него задължение, а не през счетоводната година, през която прехвърлянето на опцията е извършено и цената ѝ е окончателно придобита, като поетият от емитента на опцията риск се оценява отделно чрез осчетоводяването на фонд?

**Преюдициално запитване от Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano (Италия),  
постъпило на 31 октомври 2016 г. — Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale Ufficio controlli  
di Bolzano/Palais Kaiserkrone Srl**

(Дело C-549/16)

(2017/C 030/23)

Език на производството: италиански

**Запитваща юрисдикция**

Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano

**Страни в главното производство**

Жалбоподател: Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano

Ответник: Palais Kaiserkrone Srl

**Преюдициален въпрос**

Трябва ли член 401 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност <sup>(1)</sup> да се тълкува в смисъл, че данъкът върху добавената стойност и данъкът при вписването (с който се облагат договорите за отдаване под наем на недвижими дълготрайни материални активи по член 40 и член 5, алинея 1, буква a-bis) от Тарифата (част първа) към Декрет № 131 на президента на Републиката от 26 април 1986 г.) могат да се събират кумулативно, или трябва да се тълкува в смисъл, че данъкът при вписването има характер на данък върху оборота?

<sup>(1)</sup> ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

**Преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep (Нидерландия), постъпило на 31 октомври 2016 г. — J. Klein Schiphorst/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen**

(Дело C-551/16)

(2017/C 030/24)

*Език на производството: нидерландски*

**Запитваща юрисдикция**

Centrale Raad van Beroep

**Страни в главното производство**

*Жалбоподател:* J. Klein Schiphorst

*Отговорник:* Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

**Преюдициални въпроси**

1. Допустимо ли е с оглед на членове 63 и 7 от Регламент № 883/2004 <sup>(1)</sup>, на целта и съдържанието на регламента, както и на свободното движение на хора и работници, предоставената в член 64, параграф 1, буква в) от Регламент № 883/2004 възможност да се прилага по такъв начин, че молба за удължаване на срока за прехвърляне на обезщетения за безработица по принцип да се отхвърля, освен ако Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen прецени, че предвид особените обстоятелства на конкретния случай, например когато съществува конкретна и доказуема перспектива за работа, няма основание да постанови отказ за удължаването на срока за прехвърляне?
2. По какъв начин следва държавите членки да прилагат предоставената от член 64, параграф 1, буква в) от Регламент № 883/2004 възможност?

<sup>(1)</sup> Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социално осигуряване (ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82).

**Преюдициално запитване от Kammergericht Berlin (Германия), постъпило на 3 ноември 2016 г. — Doris Margret Lisette Mahnkopf**

(Дело C-558/16)

(2017/C 030/25)

*Език на производството: немски*

**Запитваща юрисдикция**

Kammergericht Berlin

**Страни в главното производство**

*Молител:* Doris Margret Lisette Mahnkopf

Заинтересована страна: Sven Mahnkopf

### Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 1, параграф 1 от Регламент № 650/2012 <sup>(1)</sup> да се тълкува в смисъл, че в приложното поле на регламента („наследяване в случай на смърт“) попадат и разпоредби на националното право, като член 1371, параграф 1 от германския Bürgerliches Gesetzbuch (Граждански кодекс, наричан по-нататък „BGB“), който урежда въпроси, свързани с режима на имуществени отношения между съпрузи след смъртта на един от съпрузите чрез увеличаване на наследствения дял по закон на другия съпруг?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос, трябва ли във всички случаи член 68, буква л) и член 67, параграф 1 от Регламент № 650/2012 да се тълкуват в смисъл, че наследственият дял на преживелия съпруг, дори когато една част от него е в резултат от увеличение въз основа на разпоредба, свързана с режима на имуществени отношения между съпрузи, като член 1371, параграф 1 от BGB, може да се посочи изцяло в европейското удостоверение за наследство?

При отрицателен отговор по принцип, може ли по изключение да се отговори утвърдително за фактически състав, при който

- а) целта на удостоверението за наследство се ограничава до предявяване на права на наследниците в конкретна друга държава членка във връзка с находящ се там недвижим имот на наследодателя, и
  - б) въпросите, свързани с наследяването (членове 4 и 21 от Регламент № 650/2010) и — независимо кои стълкновителни норми се прилагат — въпросите, свързани с режима на съпругеска имуществена общност се решават съгласно едно и също национално законодателство.
- 3) Ако на първите два въпроса се отговори отрицателно, трябва ли член 68, буква л) от Регламент № 650/2012 да се тълкува в смисъл, че увеличеният въз основа на разпоредба, свързана с режима на имуществени отношения между съпрузите, наследствен дял на преживелия съпруг може изцяло да се посочи — но поради увеличението само информативно — в европейското удостоверение за наследство?

<sup>(1)</sup> Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство (ОВ L 201, стр. 107).

### Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания), постъпило на 14 ноември 2016 г. — Grupo Norte Facility S.A./Angel Manuel Moreira Gómez

(Дело C-574/16)

(2017/C 030/26)

Език на производството: испански

### Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

### Страни в главното производство

Жалбоподател: Grupo Norte Facility S.A.

Ответник: Angel Manuel Moreira Gómez

### Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли прекратяването на трудовия договор поради „обективни обстоятелства“ по член 49, параграф 1, буква с) от Статута на работниците и прекратяването на трудовия договор поради „обективни причини“ по член 52 от Статута на работниците да се считат за „сходни положения“ за целите на принципа на равнопоставеност между работниците на срочен трудов договор и на трудов договор за неопределено време, като съответно различните обезщетения в единия и в други случаи представляват неравно третиране на работниците на срочен трудов договор и на трудов договор за неопределено време, забранено с Директива 1999/70/ЕО на Съвета <sup>(1)</sup> от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР)?

- 2) При утвърдителен отговор, следва ли че свързаните със социалната политика цели, легитимиращи въвеждането на договора за частично заместване, съгласно клауза 4, точка 1 от посоченото Рамково споразумение са основание и за различното третиране, изразяващо се в по-неблагоприятно обезщетяване при прекратяване на трудовото правоотношение, при положение че работодателят свободно решава договорът за частично заместване да бъде за определен срок?
- 3) Ако се приеме, че липсва разумно основание съгласно клауза 4, точка 1, следва ли за целите на гарантиране на полезното действие на посочената Директива 1999/70/ЕО да се приеме, че предвиденото в посочената по-горе испанска правна уредба неравно третиране на работниците на срочен трудов договор и на трудов договор за неопределено време при обезщетяване поради прекратяване на договорното правоотношение представлява една от забранените с член 21 от Хартата [на основните права на Европейския съюз] форми на дискриминация и съответно противоречи на принципите на равно третиране и на недопускане на дискриминация, които са сред основните принципи на правото на Съюза?

<sup>(1)</sup> ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129

**Жалба, подадена на 17 ноември 2016 г. от Sun Pharmaceutical Industries Ltd, по-рано Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 8 септември 2016 г. по дело T-460/13, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, по-рано Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd/Европейска комисия**

(Дело C-586/16 P)

(2017/C 030/27)

Език на производството: английски

### Страни

Жалбоподатели: Sun Pharmaceutical Industries Ltd, по-рано Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd (представители: R. Vidal, A. Penny, Solicitors, B. Kennelly QC, Barrister)

Друга страна в производството: Европейска комисия

### Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят Съда:

- да отмени решението на Общия съд по дело T-460/13, доколкото с него е отхвърлена жалбата им за отмяна, в отнасящата се до тях част, на решението на Европейската комисия от 19 юни 2013 година по дело COMP/39226 — Lundbeck (циталопрам), с което е установено наличието на нарушение с оглед на целта на член 101, параграф 1 ДФЕС и член 53 ЕИП,
- да отмени член 1, параграф 4 от решението на Комисията в отнасящата се до тях част,
- да отмени член 2, параграф 4 от решението на Комисията в частта, с която им се налагат глоби, или при условията на евентуалност, да намали размера на глобите, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски и другите разходи, направени от жалбоподателите във връзка с настоящото производство или с мерките, които Съдът може да приеме за необходимо да постанови.

### Основания и основни доводи

1. Общият съд приложил неправилно критерия за доказване наличието на нарушение „с оглед на целта“ на член 101, параграф 1, установен от Съда на Европейския съюз (наричан по-нататък: „Съдът“) в решение *Groupement des cartes bancaires (СВ)/Европейска комисия*, C-67/13 P, ECLI: EU:C:2014:2204 (наричано по-нататък решението „*Cartes Bancaires*“). Споразумението между жалбоподателите и H. Lundbeck A/S (наричано по-нататък „Lundbeck“), влязло в сила на 16 юни 2002 г. (наричано по-нататък „споразумението“), по естеството си нямало вредоносно въздействие върху конкуренцията. Целта му на пръв поглед била да бъде уреден свързан с патент спор между жалбоподателите и Lundbeck. За да се определи дали споразумението действително има вредоносно въздействие върху конкуренцията, било необходимо Комисията да разгледа резултата от него.

2. Като приел, че към момента на действие на споразумението жалбоподателите и Lundbeck действително били в „потенциална конкуренция“, Общият съд явно изопачил доказателствата по преписката. От Комисията се изисквало да докаже обективно, че жалбоподателите имали реална конкретна възможност да навлязат на пазара по икономически рентабилен начин. Доказателствата удостоверявали, че: а) нямало реална или конкретна възможност за такова навлизане, било от обективна гледна точка или от гледна точка на икономическата рентабилност, преди изтичането на срока на споразумението, и б) в хода на преговорите по споразумението жалбоподателите нямали подбуди да изложат истинските си намерения относно готовността си да навлязат на пазара и подмамили Lundbeck да се съгласи да им доставя продукта си на по-ниска цена и да прави обратно плащане в тяхна полза. Това на практика позволило на жалбоподателите незабавно да навлязат на пазара, което иначе те не биха могли да направят. Общият съд не взел предвид разликата от решаващо значение между тях и другите производители на генерични лекарствени продукти, които сключили споразумения с Lundbeck, а именно че жалбоподателите нямали реалистична и конкретна възможност да получат разрешение за пускане на пазара в срока на действие на споразумението.
3. При всички положения на жалбоподателите не трябвало да се налага санкция. Към момента на действие на споразумението, съгласно Насоките на Комисията такова споразумение не било разглеждано като нарушение „с оглед на целта“. Ставало въпрос за безпрецедентен случай, в който Lundbeck разполагало на пръв поглед със защита от конкуренция под формата на патентни и регулаторни пречки и в който жалбоподателите на практика подобрили капацитета си да конкурират Lundbeck на съответния пазар, като Lundbeck им доставяло на по-ниски цени собствения си продукт, който те могли да пласират като техен продукт. Наложената на жалбоподателите санкция не отчитала безпрецедентността на нарушението и неоснователната забава от страна на Комисията, доколкото известие за започване на процедура по разследване могло да бъде изпратено на жалбоподателите повече от пет години преди датата, на която реално е изпратено известие.

---

**Жалба, подадена на 18 ноември 2016 г. от Generics (UK) Ltd срещу решението, постановено от  
Общия съд (девети състав) на 8 септември 2016 г. по дело T-469/13, Generics (UK)/Комисия**

**(Дело C-588/16 P)**

(2017/C 030/28)

*Език на производството: английски*

## **Страни**

*Жалбоподател:* Generics (UK) Ltd (представители: I. Vandendorre, advocaat, T. Goetz, Rechtsanwalt)

*Друга страна в производството:* Европейска комисия

## **Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят моли Съда:

— да отмени съдебното решение или да постанови други мерки, които намира за необходими.

## **Основания и основни доводи**

1. **Първо основание:** Общият съд не показал, че споразуменията за доброволно уреждане на спорове представляват нарушения „с оглед на целта“ по смисъла на решение Groupement des cartes bancaires (СВ)/Европейска комисия. Той не пояснил по-конкретно защо споразуменията за доброволно уреждане на спорове сами по себе си увреждат в достатъчна степен конкуренцията, без да е необходимо да се разглежда действителният или потенциалният резултат от тях. Вместо това Общият съд изразил съмнения относно критични пунктове от анализа на споразуменията за доброволно уреждане на спорове.
2. **Второ основание:** Доказателствата, посочени в подкрепа на изводите на Общия съд, не отговаряли на изискването за точни, надлежни, непротиворечиви и ясни доказателства, необходими според посочения съд за освобождаване от тежестта за доказване на нарушение „с оглед на целта“.
3. **Трето основание:** Общият съд обърнал тежестта на доказване, като с оглед на установяване на законосъобразността на споразуменията за доброволно уреждане на спорове изискал от Generics (UK) да докаже, че вследствие на рисковото навлизане на пазара вероятно щял да възникне спор и че Generics (UK) вероятно щяло да бъде губеща страна в този спор.

4. **Четвърто основание:** Общият съд не упражнил пълен съдебен контрол, що се отнася до констатацията на Комисията за неприложимост на член 101, параграф 3 ДФЕС.
5. **Пето основание:** Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като упражнил *ultra vires* правомощията си за съдебен контрол, установявайки ново нарушение на член 101, параграф 1 ДФЕС, което не било посочено в решението на Комисията, и замествайки със собствената си преценка тази на Комисията.
6. **Шесто основание:** Общият съд не установил наличието на ясни, точни и непротиворечиви доказателства в подкрепа на извода, че Generics (UK) извършило твърдяното нарушение умишлено или поради небрежност, както се изисквало в член 23, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1/2003<sup>(1)</sup> на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора.

<sup>(1)</sup> ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167.

### Иск, предявен на 21 ноември 2016 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело С-590/16)

(2017/С 030/29)

Език на производството: гръцки

#### Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: Flavia Tomat и Aikaterini Kyratsou)

Ответник: Република Гърция

#### Искания на ищеца

- На основание член 258 от Договора за функционирането на Европейския съюз да приеме за установено, че като е приела и оставила в сила правна уредба, която допуска в бензиностанциите на дружеството „Hellenic Duty Free Shops SA“ на граничните пунктове Кірої на реката Evros, Kakavia и Euzone, всички намиращи се в зони, съседни на трети страни, по-конкретно на Турция, Албания и бившата югославска република Македония, да се предоставят петролни продукти, без да бъде начислен акциз Република Гърция не е изпълнила задълженията, които има по силата на член 7, параграф 1 от Директива 2008/118/ЕО<sup>(1)</sup>,
- да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

#### Основания и основни доводи

1. Според мотивираното становище от 1<sup>о</sup> септември 2014 г., изпратено от Комисията на гръцките власти, с одобряването на предоставянето на петролни продукти, без да бъде начислен акциз, в бензиностанциите, стопанисвани от дружеството „Hellenic Duty Free Shops SA“ на граничните пунктове Кірої на реката Evros, Kakavia и Euzone, Гърция не е изпълнила задълженията, които има по силата на член 7, параграф 1 от Директива 2008/118 относно общия режим на облагане с акциз, доколкото не приема, че такова предоставяне представлява освобождаване за потребление. Директната доставка на гориво на превозните средства в тези бензиностанции представлява освобождаване за потребление и подлежи на облагане с акциз.
2. Случаите на дерогация от правилото, според което облагането е изискуемо в държавата членка, в която се осъществява потреблението, са изрично посочени от законодателя на Съюза. Прилагането на опростените процедури за износ в трета страна по отношение на предоставянето на петролни продукти, върху които се начислява акциз противоречи на Директива 2008/118, доколкото не попада в приложното поле на някоя от релевантните ѝ разпоредби.

<sup>(1)</sup> ОВ L 9, 14.1.2009 г., стр. 12.



**Жалба, подадена на 18 ноември 2016 г. от Н. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 8 септември 2016 г. по дело T-472/13, Н. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd/Европейска комисия**

**(Дело C-591/16 P)**

(2017/C 030/30)

Език на производството: английски

### Страни

Жалбоподатели: Н. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd (представители: R. Subiotto QC, Barrister, T. Kuhn, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Европейска комисия, Европейска федерация на фармацевтичните индустрии и асоциации (ЕФФИА)

### Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят Съда:

- да отмени изцяло или частично съдебното решение,
- да отмени решението на Комисията в частта му относно жалбоподателите или при условията на евентуалност, да отмени глобите, наложени на жалбоподателите с решението на Комисията, или при условията на евентуалност спрямо предходното искане, съществено да намали размера на наложените им глоби,
- да осъди Комисията да заплати разноските, направени от жалбоподателите във връзка с настоящото производство и производството пред Общия съд (наричан по-нататък „ОС“),
- ако е необходимо, да върне делото за ново разглеждане от ОС с оглед на постановеното от Съда решение,
- да постанови всички мерки, които намира за подходящи.

### Основания и основни доводи

По първото основание жалбоподателите изтъкват, че ОС е допуснал грешка при прилагане на правото, като е потвърдил извода на Комисията, че споразуменията имат за цел да ограничат конкуренцията. ОС неправилно приел, че дадено споразумение било ограничение на конкуренцията с оглед на целта дори и да попадало в обхвата на патентите на Lundbeck. Не можело да се приеме, че такова споразумение по естеството си имало вредоносно въздействие върху конкуренцията, тъй като то съдържало ограничения, сходни на тези, които съд можел да постанови в полза на патентоприетеля с оглед на защита на патентите му. Самото наличие на плащане не можело да превърне иначе законосъобразно и несъздаващо проблеми споразумение, каквото е попадащото в обхвата на патентите споразумение за доброволно уреждане на спорове, в ограничение на конкуренцията с оглед на целта. Следователно не трябвало да се приеме, че споразумението с GUK UK, което според констатациите на ОС попадало в обхвата на патентите на Lundbeck, е ограничение на конкуренцията с оглед на целта. Същият извод важал и за другите пет споразумения, тъй като ОС неправилно приел, че те надхвърляли обхвата на патентите на Lundbeck.

По второто основание жалбоподателите твърдят, че ОС е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е приложил правилния правен критерий, за да определи дали пет от шестте споразумения включват ограничения, надхвърлящи обхвата на патентите на Lundbeck. ОС трябвало да провери дали не била налице „обща воля“ по смисъла на член 101 ДФЕС на Lundbeck и всеки един от производителите на генерични лекарствени продукти съответното (съответните) споразумение (споразумения), с изключение на това с GUK UK, да предвижда(т) ограничения, надхвърлящи обхвата на патентите на Lundbeck. Прилагането на този критерий неизбежно водело до правния извод, че споразуменията попадали в обхвата на патентите на Lundbeck.

По третото основание жалбоподателите изтъкват, че дори да се приеме за правилна правната квалификация на ОС, съгласно която най-много пет от шестте споразумения не попадали в обхвата на патентите на Lundbeck, ОС неправилно е заключил, че непопадащите в обхвата споразумения са ограничения на конкуренцията с оглед на целта. С оглед на икономическия и правния им контекст споразуменията по естеството си нямали много вредоносно въздействие върху конкуренцията и не били сходни със споразуменията за разпределяне на пазари; ОС допуснал грешка при прилагане на правото, като не направил съпоставка.

По четвъртото основание жалбоподателите твърдят, че ОС е допуснал грешка при прилагане на правото и явна грешка при преценка на доказателствата и е изложил противоречиви мотиви, като е потвърдил извода на Комисията, че Lundbeck и производителите на генерични лекарствени продукти са били действителни или потенциални конкуренти към момента на действие на споразуменията, независимо от това дали генеричните продукти нарушават патентите на Lundbeck. Първо, ОС допуснал грешка при прилагане на правото, като не взел предвид наличието на законови пречки, а именно патентите на Lundbeck, за навлизането на производителите на генерични лекарствени продукти на пазара със съдържащи циталопрам продукти, които нарушават права. Второ, констатацията на ОС, че Lundbeck имало съмнения относно валидността на патентите си, била опорочена поради грешка при прилагане на правото, явна грешка при преценка на доказателствата и противоречиви мотиви. Трето, ОС неправилно приел, че доказателствата от периода след сключване на споразуменията, но все пак в много случаи от периода преди изтичането на срока на споразуменията, не могли да бъдат с решаващо значение при преценка дали производителите на генерични лекарствени продукти били потенциални конкуренти на Lundbeck. Тези документи съдържащи научни доказателства, че производителите на генерични лекарствени продукти или техните производители на АФС нарушили патентите на Lundbeck, постановените от национални съдилища временни разпореждания или други разпореждания в полза на Lundbeck срещу съдържащите циталопрам продукти въз основа на АФС, използвани от някои от производителите на генерични лекарствени продукти, и потвърждаването от Европейското патентно ведомство (ЕПВ) на валидността във всички релевантни аспекти на отнасящия се до кристализацията патент на Lundbeck, чиято сила Комисията поставила под въпрос. На последно място, ОС допуснал грешка при прилагане на правото и не изложил мотиви, като приел, че всеки от производителите на генерични лекарствени продукти имал реална и конкретна възможност да навлезе на пазара, без надлежно да провери дали те могат да навлязат на пазара с циталопрам, който не нарушава права.

По петото основание жалбоподателите твърдят, че ОС е допуснал грешка при прилагане на правото, като е потвърдил наложените от Комисията на Lundbeck глоби. Първо, ОС приложил неправилно критерия за вина. Второ, ОС допуснал грешка при прилагане на правото, като потвърдил извода на Комисията, че Lundbeck не можело да не разбира, че поведението му било антиконкурентно. Трето, ОС нарушил принципа на правната сигурност и принципа на недопускане на прилагане с обратна сила, като потвърдил налагането на глоба, която не била само символична.

По шестото основание жалбоподателите поддържат при условията на евентуалност, че ОС е допуснал грешка при прилагане на правото и не е изложил надлежни мотиви, като е потвърдил начина, по който Комисията е изчислила наложените на жалбоподателите глоби. Стойността на продажбите, на която се основавали глобите, включвала продажбите на Lundbeck в някои държави членки от ЕИП, на чийто пазар производителите на генерични лекарствени продукти действително не могли да навлязат, тъй като получили разрешение за пускане на пазара (наричано по-нататък „РПП“) едва след изтичане на срока на споразуменията, или, по отношение на Австрия, тъй като патентът на Lundbeck за молекулата на циталопрам все още бил в сила през значителна част от срока на действие на споразуменията. В допълнение в този случай имало основание за прилагането на по-ниска ставка за тежест по-специално тъй като споразуменията не били сходни на картели и действителният им географски обхват бил много по-тесен от буквалния им географски обхват.

**Жалба, подадена на 23 ноември 2016 г. от Viktor Fedorovych Yanukovych срещу решението, постановено от Общия съд (девети разширен състав) на 15 септември 2016 г. по дело T-346/14, Yanukovych/Съвет**

**(Дело C-598/16 P)**

(2017/C 030/31)

*Език на производството: английски*

## **Страни**

*Жалбоподател:* Viktor Fedorovych Yanukovych (представител: T. Beazley QC)

*Други страни в производството:* Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Република Полша

## **Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението на Общия съд (девети разширен състав) от 15 септември 2016 г. по дело T-346/14, Yanukovych/Съвет в частта, посочена в жалбата, а именно точки 2 и 4 от диспозитива на това съдебно решение;
- да уважи исканията на жалбоподателя в производството пред Общия съд в частта, посочена по-долу, а именно:
  - да отмени Решение (ОВППС) 2015/143 на Съвета от 29 януари 2015 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС <sup>(1)</sup> („второто решение за изменение“);

- да отмени Решение (ОВППС) 2015/364 на Съвета от 5 март 2015 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС <sup>(2)</sup>, и
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/357 на Съвета от 5 март 2015 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 <sup>(3)</sup>;

в частта, в която тези актове се отнасят до жалбоподателя; и

- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски в производството по обжалване и по искането за отмяна, направено с изявлението за изменение на жалбата.

#### Основания и основни доводи

1. **Първо основание:** Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, когато стигнал до извода, че критерият, определящ кои лица се включват в списъка по член 1, параграф 1 от Решение 2014/119/ОВППС на Съвета, изменено с второто решение за изменение, е съвместим с целите на Общата външна политика и политика на сигурност, предвидени в член 21 от Договора за Европейския съюз. Общият съд отказал да приеме, че в съответната страна трябва поне да е образувано производство или да са предприети други съдебни мерки относно твърдените действия по присвояване на публични средства, когато, както е в случая, има достоверно доказателство, че в тази страна не се спазват последователно и надлежно основните принципи на правата на човека или принципите на правовата държава.
2. **Второ основание:** Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, когато 1) отказал да приеме, че съществуват достоверни доказателства, че в Украйна не се спазват последователно и надлежно основните принципи на правата на човека или принципите на правовата държава и 2) квалифицирал украинските власти, от които произхождат доказателствата, на които се основал Съветът на Европейския съюз, като „висши съдебни органи“. Освен това Общият съд допуснал грешка, когато не мотивирал позицията си по 1) и 2).
3. **Трето основание:** Общият съд допуснал грешка, когато 1) приел, че включването на името на жалбоподателя в списъка въз основа на писмо от 30 декември 2014 г. от украинските власти отговаря на критерия, определящ кои лица се включват в списъка и 2) приел, че няма явна грешка в преценката на Съвета що се отнася до включването на жалбоподателя в списъка.

<sup>(1)</sup> Решение (ОВППС) 2015/143 на Съвета от 29 януари 2015 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 24, 2015 г., стр. 16).

<sup>(2)</sup> Решение (ОВППС) 2015/364 на Съвета от 5 март 2015 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 62, 2015 г., стр. 25).

<sup>(3)</sup> Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/357 на Съвета от 5 март 2015 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 62, 2015 г., стр. 1).

**Жалба, подадена на 23 ноември 2016 г. от Oleksandr Viktorovych Yanukovych срещу решението, постановено от Общия съд (девети разширен състав) на 15 септември 2016 г. по дело T-348/14, Yanukovych/Съвет**

**(Дело C-599/16 P)**

(2017/C 030/32)

Език на производството: английски

#### Страни

Жалбоподател: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (представител: Т. Beazley QC)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

#### Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението на Общия съд (девети разширен състав) от 15 септември 2016 г. по дело T-348/14 в частта, посочена в жалбата, а именно, точки 2 и 4 от диспозитива на това съдебно решение;

- да уважи исканията на жалбоподателя в производството пред Общия съд в частта, посочена по-долу, а именно:
  - да отмени Решение (ОВППС) 2015/143 на Съвета от 29 януари 2015 г. за изменение на Решение 2014/119/ОВППС <sup>(1)</sup> („второто решение за изменение“);
  - да отмени Решение (ОВППС) 2015/364 на Съвета от 5 март 2015 г. за изменение на Решение 2014/119/ОВППС <sup>(2)</sup>, и
  - да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/357 на Съвета от 5 март 2015 г. за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 <sup>(3)</sup>;
- в частта, в която тези актове се отнасят до жалбоподателя; и
- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разходи в производството по обжалване и по искането за отмяна, направено с изявлението за изменение на жалбата.

### Основания и основни доводи

1. **Първото основание** — Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, когато стигнал до извода, че критерият, определящ кои лица се включват в списъка, по член 1, параграф 1 от Решение 2014/119/ОВППС на Съвета, изменено с второто решение за изменение, е съвместим с целите на Общата външна политика и политика на сигурност, предвидени в член 21 от Договора за Европейския съюз. Общият съд отказал да приеме, че в съответната страна трябва поне да е образувано производство или да са предприети други съдебни мерки относно твърдените действия по присвояване на публични средства, когато, както е в случая, има достоверно доказателство, че в тази страна не се спазват последователно и надлежно основните принципи на правата на човека или принципите на правата държава.
2. **Второто основание** — Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, когато 1) отказал да приеме, че съществуват достоверни доказателства, че в Украйна не се спазват последователно и надлежно основните принципи на правата на човека или принципите на правата държава и 2) квалифицирал украинските власти, от които произхождат доказателствата, на които се основал Съветът на Европейския съюз, като „висши съдебни органи“. Освен това Общият съд допуснал грешка, когато не мотивирал позицията си по 1) и 2).
3. **Третото основание** — Общият съд допуснал грешка, когато 1) приел, че включването на името на жалбоподателя в списъка въз основа на писмо от 30 декември 2014 г. от украинските власти отговаря на критерия, определящ кои лица се включват в списъка и 2) приел, че няма явна грешка в преценката на Съвета що се отнася до включването на жалбоподателя в списъка.

<sup>(1)</sup> Решение (ОВППС) 2015/143 на Съвета от 29 януари 2015 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 24, 2015 г., стр. 16).

<sup>(2)</sup> Решение (ОВППС) 2015/364 на Съвета от 5 март 2015 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 62, 2015 г., стр. 25).

<sup>(3)</sup> Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/357 на Съвета от 5 март 2015 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ L 62, 2015 г., стр. 1).

**Жалба, подадена на 24 ноември 2016 г. от National Iranian Tanker Company срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 14 септември 2016 г. по дело T-207/15 National Iranian Tanker Company/Съвет на Европейския съюз**

(Дело C-600/16 P)

(2017/C 030/33)

Език на производството: английски

### Страни

Жалбоподател: National Iranian Tanker Company (представители: T. de la Mare QC, M. Lester QC, J. Pobjoy, Barristers, R. Chandrasekera, S. Ashley, C. Murphy, Solicitors)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз

### Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 14 септември 2016 г. National Iranian Tanker Company/Съвет на Европейския съюз (дело T-207/15);
- да реши спора пред Общия съд, по-конкретно като:
  - отмени Решение (ОВППС) 2015/236 на Съвета от 12 февруари 2015 година <sup>(1)</sup> и Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/230 на Съвета от 12 февруари 2015 година <sup>(2)</sup> в частта, в която се отнасят до жалбоподателя;
  - при условията на евентуалност, да обяви, че а) член 20, параграф 1, буква в) от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година <sup>(3)</sup> (изменено) и б) член 23, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година <sup>(4)</sup> (изменен), са неприложими в частта, в която се отнасят до жалбоподателя, тъй като са незаконосъобразни; и
- да осъди ответника да плати съдебните разноски в производството по обжалване и в производството пред Общия съд.

### Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, когато приел, че Решение (ОВППС) 2015/236 на Съвета от 12 февруари 2015 и Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/230 на Съвета от 12 февруари 2015 година не нарушават принципите на сила на пресъдено нещо, на правна сигурност, на оправдани правни очаквания и на целесъобразност, или правото на жалбоподателя на ефективни правни средства за защита по член 47 от Хартата на основните права на ЕС.
2. Второ основание: Общият съд допуснал грешка, когато констатирал, че по отношение на жалбоподателя са изпълнени критериите за включването му в списъка.
3. Трето основание: Общият съд допуснал грешка, когато констатирал, че намесата в основните права на жалбоподателя е пропорционална.
4. Четвърто основание: Общият съд допуснал грешка, когато отхвърлил довода на жалбоподателя, изтъкнат при условията на евентуалност, че широко тълкуване на критерия за включване в списъка би довело до непропорционалност на този критерий.

<sup>(1)</sup> Решение (ОВППС) 2015/236 на Съвета от 12 февруари 2015 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 39, стр. 18).

<sup>(2)</sup> Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/230 на Съвета от 12 февруари 2015 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 39, стр. 3).

<sup>(3)</sup> Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39).

<sup>(4)</sup> Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, стр. 1).

**Жалба, подадена на 24 ноември 2016 г. от Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd срещу  
решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 8 септември 2016 г. по дело T-467/13,  
Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd/Европейска комисия**

**(Дело C-601/16 P)**

(2017/C 030/34)

Език на производството: английски

### Страни

Жалбоподатели: Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd (представители: C. Firth, S. Kon, C. Humpe, Solicitors)

Друга страна в производството: Европейска комисия

**Искания на жалбоподателите**

Жалбоподателите молят Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 8 септември 2016 г. по дело T-467/13 и/или да отмени членове 1, 2 и 3 от Решение С(2013) 3803 окончателен на Комисията от 19 юни 2013 г. по дело AT.39226—Lundbeck, доколкото те се отнасят до Arrgw, или
- при условията на евентуалност спрямо предходното искане, да отмени решението на Общия съд от 8 септември 2016 г. по дело T-467/13 и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане, или
- при условията на евентуалност спрямо предходните искания, да отмени решението на Общия съд от 8 септември 2016 г. по дело T-467/13, доколкото с него се потвърждава глобата, наложена на Arrgw с член 2 от Решение С(2013) 3803 окончателен на Комисията във връзка със споразуменията за Обединеното кралство и за Дания, или да намали размера на тази глоба, и
- да осъди Комисията да заплати направените от Arrgw съдебни разноски.

**Основания и основни доводи**

Първо основание: Общият съд приложил неправилно релевантния критерий за потенциална конкуренция

1. Първо твърдение: Общият съд прехвърлил тежестта на доказване на Arrgw и освободил Комисията от задължението ѝ да докаже наличието на потенциална конкуренция.
2. Второ твърдение: Общият съд неправилно извел наличието на потенциална конкуренция от серия от хипотези в противоречие с принципа, че за да е налице потенциална конкуренция, е необходимо да има реална и конкретна възможност за навлизане на пазара.
3. Трето твърдение: Общият съд придал неоснователна тежест на намеренията на Lundbeck и неправилно преценил доказателствената стойност на факти, настъпили след сключването на споразуменията.
4. Четвърто твърдение: Общият съд не взел предвид релевантността и последиците от постановеното от английски съд решение относно пароксетин.
5. Пето твърдение: Общият съд неправилно извел наличието на потенциална конкуренция от факта, че Arrgw било предприело действия за навлизане на пазара.
6. Шесто твърдение: Общият съд неправилно приложил презумпция за временна невалидност и липса на нарушение на патентите на Lundbeck.

Второ основание: Общият съд неправилно заключил, че споразуменията за доброволно уреждане на патентни спорове имали за цел да ограничат конкуренцията

1. Първо твърдение: Общият съд не взел предвид факта, че споразумение, което „само може“ да ограничи конкуренцията, не е нарушение с оглед на целта.
2. Второ твърдение: Общият съд неправилно приел, че разглежданите споразумения по същество са споразумения за изключване от пазара.
3. Трето твърдение: Общият съд неправилно заключил, че Комисията може да докаже антиконкурентната цел на споразуменията, без да разгледа какво би било положението, ако те не бяха сключени.

Трето основание: Общият съд неправилно приел извода на Комисията, че Arrgw е извършило твърдяното нарушение умишлено или поради небрежност, и не трябвало да се налага глоба.

**Жалба, подадена на 24 ноември 2016 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 15 септември 2016 г. по дело T-111/14, Unitec Bio/Съвет**

**(Дело C-602/16 P)**

(2017/C 030/35)

Език на производството: английски

### Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: H. Marcos Fraile, N. Tuominen, avocat)

Други страни в производството: Unitec Bio SA, Европейска комисия, European Biodiesel Board (EBB)

### Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 15 септември 2016 г., връчено на Съвета на 16 септември 2016 г., по дело T-111/14, Unitec Bio SA/Съвет на Европейския съюз;
- да отхвърли жалбата, подадена в първоинстанционното производство, за отмяна на обжалвания регламент; и
- да осъди жалбоподателя в първоинстанционното производство да заплати съдебните разноски на Съвета както в това производство, така и разноските в производството по обжалване.

При условията на евентуалност,

- да върне делото за ново разглеждане от Общия съд;
- да не се произнася по съдебните разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

### Основания и основни доводи

1. **Първо**, Общият съд приложил неправилен правен критерий за да определи дали Съветът е разполагал с доказателства, въз основа на които може да реши, че цените на суровините на вътрешния пазар, съдържащи се в документите на съответните аржентински износители, са деформирани съществено, поради което не могат да бъдат взети предвид и да използва метода, предвиден в член 2, параграф 5, втора алинея от Основния регламент <sup>(1)</sup>. По този начин Общият съд възложил на институцията прекомерна тежест на доказване.
2. **Второ**, не е надлежно мотивирана констатацията на Общият съд, че доказателствата, представени от институциите, не са достатъчни, за да установят наличието на чувствително изкривяване на цените на основните суровини в Аржентина, което се дължи на системата за ДЕГ.
3. **Трето**, диспозитивът на обжалваното решение, с което се отменят антидъмпинговите мита, що се отнася до жалбоподателя в първоинстанционното производство, не е пропорционален на единственото разгледано от Общия съд отменително основание и извежда необосновани последици от констатираната незаконосъобразност.
4. Съветът ще докаже, че в обжалваното решение са допуснати редица грешки при прилагане на правото, които засягат валидността му. Освен това Съветът твърди, че обстоятелствата, наведени от първоинстанционния жалбоподател в първото основание, са установени в достатъчна степен за да може Съдът да се произнесе по основаниято и да отхвърли жалбата.
5. Ето защо Съветът почтително иска отмяната на обжалваното решение и отхвърляне на искането за отмяна на обжалвания регламент, подадено от жалбоподателя в първоинстанционното производство.

<sup>(1)</sup> Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност. (ОВ 2009, L 343, стр. 51) („Основния регламент“)

Жалба, подадена на 24 ноември 2016 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 15 септември 2016 г. по дело T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia и PT Wilmar Nabati Indonesia/Съвет

(Дело C-603/16 P)

(2017/C 030/36)

Език на производството: английски

### Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: H. Marcos Fraile, N. Tuominen, avocat)

Други страни в производството: PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, Европейска комисия, European Biodiesel Board (EBB)

### Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да се отмени решението на Общия съд от 15 септември 2016 г., връчено на Съвета на 16 септември 2016 г., по дело T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia и PT Wilmar Nabati Indonesia/Съвет на Европейския съюз;
- да отхвърли жалбата, подадена в първоинстанционното производство, за отмяна на обжалвания регламент; и
- да осъди жалбоподателя в първоинстанционното производство да заплати съдебните разноски на Съвета както в това производство, така и разноските в производството по обжалване.

При условията на евентуалност,

- да върне делото за ново разглеждане от Общия съд;
- да не се произнася до съдебните разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

### Основания и основни доводи

1. **Първо**, Общият съд приложил неправилен правен критерий за да определи дали Съветът е разполагал с доказателства, въз основа на които може да реши, че цените на суровините на вътрешния пазар, съдържащи се в документите на съответните индонезийски износители, са деформирани съществено, поради което не могат да бъдат взети предвид и да използва метода, предвиден в член 2, параграф 5, втора алинея от Основния регламент <sup>(1)</sup>. По този начин Общият съд възложил на институцията прекомерна тежест на доказване.
2. **Второ**, не е надлежно мотивирана констатацията на Общият съд, че доказателствата, представени от институциите, не са достатъчни, за да установят наличието на чувствително изкривяване на цените на основните суровини в Индонезия, което се дължи на системата за ДЕТ.
3. **Трето**, диспозитивът на обжалваното решение, с което се отменят антидъмпинговите мита, що се отнася до жалбоподателя в първоинстанционното производство, не е пропорционален на единственото разглеждано от Общия съд отменително основание и извежда необосновани последици от констатираната незаконосъобразност.
4. Съветът ще докаже, че в обжалваното решение са допуснати редица грешки при прилагане на правото, които засягат валидността му. Освен това Съветът твърди, че обстоятелствата, наведени от първоинстанционния жалбоподател в шестото основание, са установени в достатъчна степен, за да може Съдът да се произнесе по основаниято и да отхвърли жалбата.
5. Ето защо Съветът почтително иска отмяната на обжалваното решение и отхвърляне на искането за отмяна на обжалвания регламент, подадено от жалбоподателя в първоинстанционното производство.

<sup>(1)</sup> Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ 2009, L 343, стр. 51) („Основния регламент“).



**Жалба, подадена на 24 ноември 2016 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 15 септември 2016 г. по дело T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri/Съвет**

**(Дело C-604/16 P)**

(2017/C 030/37)

Език на производството: английски

### Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: H. Marcos Fraile, N. Tuominen, avocat)

Други страни в производството: PT Pelita Agung Agrindustri, Европейска комисия, European Biodiesel Board (EBB)

### Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 15 септември 2016 г., връчено на Съвета на 16 септември 2016 г., по дело T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri/Съвет на Европейския съюз;
- да отхвърли жалбата, подадена в първоинстанционното производство, за отмяна на обжалвания регламент; и
- да осъди жалбоподателя в първоинстанционното производство да заплати съдебните разноски на Съвета както в това производство, така и разноските в производството по обжалване.

При условията на евентуалност,

- да върне делото за ново разглеждане от Общия съд;
- да не се произнася по съдебните разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

### Основания и основни доводи

1. **Първо**, Общият съд приложил неправилен правен критерий за да определи дали Съветът е разполагал с доказателства, въз основа на които може да реши, че цените на суровините на вътрешния пазар, съдържащи се в документите на съответните индонезийски износители, са деформирани съществено, поради което не могат да бъдат взети предвид и да използва метода, предвиден в член 2, параграф 5, втора алинея от Основния регламент <sup>(1)</sup>. По този начин Общият съд възложил на институцията прекомерна тежест на доказване.
2. **Второ**, не е надлежно мотивирана констатацията на Общият съд, че доказателствата, представени от институциите, не са достатъчни, за да установят наличието на чувствително изкривяване на цените на основните суровини в Индонезия, което се дължи на системата за ДЕТ.
3. **Трето**, диспозитивът на обжалваното решение, с което се отменят антидъмпинговите мита, що се отнася до жалбоподателя в първоинстанционното производство, не е пропорционален на единственото разгледано от Общия съд отменително основание и извежда необосновани последици от констатираната незаконосъобразност.
4. Съветът ще докаже, че в обжалваното решение са допуснати редица грешки при прилагане на правото, които засягат валидността му. Освен това Съветът твърди, че обстоятелствата, наведени от първоинстанционния жалбоподател във второто основание, са установени в достатъчна степен за да може Съдът да се произнесе по основанията и да отхвърли жалбата.
5. Ето защо Съветът почтително иска отмяната на обжалваното решение и отхвърляне на искането за отмяна на обжалвания регламент, подадено от жалбоподателя в първоинстанционното производство.

<sup>(1)</sup> Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ 2009, L 343, стр. 51) („Основния регламент“)

Жалба, подадена на 24 ноември 2016 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението,  
постановено от Общия съд (девети състав) на 15 септември 2016 г. по дело T-120/14, PT Ciliandra  
Perkasa/Съвет

(Дело C-605/16 P)

(2017/C 030/38)

Език на производството: английски

### Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: H. Marcos Fraile, N. Tuominen, avocat)

Други страни в производството: PT Ciliandra Perkasa, Европейска комисия, European Biodiesel Board (EBB)

### Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 15 септември 2016 г., връчено на Съвета на 16 септември 2016 г., по дело T-120/14, PT Ciliandra Perkasa/Съвет на Европейския съюз;
- да отхвърли жалбата, подадена в първоинстанционното производство, за отмяна на обжалвания регламент; и
- да осъди жалбоподателя в първоинстанционното производство да заплати съдебните разноски на Съвета както в това производство, така и разноските в производството по обжалване.

При условията на евентуалност,

- да върне делото за ново разглеждане от Общия съд;
- да не се произнася по съдебните разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

### Основания и основни доводи

1. **Първо**, Общият съд приложил неправилен правен критерий за да определи дали Съветът е разполагал с доказателства, въз основа на които може да реши, че цените на суровините на вътрешния пазар, съдържащи се в документите на съответните индонезийски износители, са деформирани съществено, поради което не могат да бъдат взети предвид, и да използва метода, предвиден в член 2, параграф 5, втора алинея от Основния регламент <sup>(1)</sup>. По този начин Общият съд възложил на институцията прекомерна тежест на доказване.
2. **Второ**, не е надлежно мотивирана констатацията на Общият съд, че доказателствата, представени от институциите, не са достатъчни, за да установят наличието на чувствително изкривяване на цените на основните суровини в Индонезия, което се дължи на системата за ДЕГ.
3. **Трето**, диспозитивът на обжалваното решение, с което се отменят антидъмпинговите мита, що се отнася до жалбоподателя в първоинстанционното производство, не е пропорционален на единственото разгледано от Общия съд отменително основание и извежда необосновани последици от констатираната незаконосъобразност.
4. Съветът ще докаже, че в обжалваното решение са допуснати редица грешки при прилагане на правото, които засягат валидността му. Освен това Съветът твърди, че обстоятелствата, наведени от първоинстанционния жалбоподател в третото основание, са установени в достатъчна степен, за да може Съдът да се произнесе по основанията и да отхвърли жалбата.
5. Ето защо Съветът почтително иска отмяната на обжалваното решение и отхвърляне на искането за отмяна на обжалвания регламент, подадено от жалбоподателя в първоинстанционното производство.

<sup>(1)</sup> Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ 2009, L 343, стр. 51) („Основен регламент“)

**Жалба, подадена на 24 ноември 2016 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 15 септември 2016 г. по дело T-80/14, PT Musim Mas/ Съвет**

**(Дело C-606/16 P)**

(2017/C 030/39)

Език на производството: английски

### Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: H. Marcos Fraile, N. Tuominen, avocat)

Други страни в производството: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Европейска комисия, European Biodiesel Board (EBB)

### Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 15 септември 2016 г., връчено на Съвета на 16 септември 2016 г., по дело T-80/14, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Съвет на Европейския съюз;
- да отхвърли жалбата, подадена в първоинстанционното производство, за отмяна на обжалвания регламент; и
- да осъди жалбоподателя в първоинстанционното производство да заплати съдебните разноски на Съвета както в това производство, така и разноските в производството по обжалване.

При условията на евентуалност,

- да върне делото за ново разглеждане от Общия съд;
- да не се произнася по съдебните разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

### Основания и основни доводи

1. **Първо**, Общият съд приложил неправилен правен критерий за да определи дали Съветът е разполагал с доказателства, въз основа на които може да реши, че цените на суровините на вътрешния пазар, съдържащи се в документите на съответните индонезийски износители, са деформирани съществено, поради което не могат да бъдат взети предвид, и да използва метода, предвиден в член 2, параграф 5, втора алинея от Основния регламент <sup>(1)</sup>. По този начин Общият съд възложил на институцията прекомерна тежест на доказване.
2. **Второ**, не е надлежно мотивирана констатацията на Общият съд, че доказателствата, представени от институциите, не са достатъчни, за да установят наличието на чувствително изкривяване на цените на основните суровини в Индонезия, което се дължи на системата за ДЕТ.
3. **Трето**, диспозитивът на обжалваното решение, с което се отменят антидъмпинговите мита, що се отнася до жалбоподателя в първоинстанционното производство, не е пропорционален на единственото разглеждано от Общия съд отменително основание и извежда необосновани последици от констатираната незаконосъобразност.
4. Съветът ще докаже, че в обжалваното решение са допуснати редица грешки при прилагане на правото, които засягат валидността му. Освен това Съветът твърди, че обстоятелствата, наведени от първоинстанционния жалбоподател във втората част на второто основание, са установени в достатъчна степен за да може Съдът да се произнесе по основанията и да отхвърли жалбата.
5. Ето защо Съветът почтително иска отмяната на обжалваното решение и отхвърляне на искането за отмяна на обжалвания регламент, подадено от жалбоподателя в първоинстанционното производство.

<sup>(1)</sup> Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ 2009, L 343, стр. 51) („Основен регламент“).

Жалба, подадена на 24 ноември 2016 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 15 септември 2016 г. по дела T-112/14—T-116/14 и T-119/14, Molinos Río de la Plata и др./Съвет

(Дело C-607/16 P)

(2017/C 030/40)

Език на производството: английски

### Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: H. Marcos Fraile, N. Tuominen, avocat)

Други страни в производството: Molinos Río de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio), Европейска комисия, European Biodiesel Board (EBB)

### Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 15 септември 2016 г., връчено на Съвета на 16 септември 2016 г., T-112/14—T-116/14 и T-119/14, Molinos Río de la Plata и др./Съвет;
- да отхвърли жалбата, подадена в първоинстанционното производство, за отмяна на обжалвания регламент; и
- да осъди жалбоподателя в първоинстанционното производство да заплати съдебните разноски на Съвета както в това производство, така и разноските в производството по обжалване.

При условията на евентуалност,

- да върне делото за ново разглеждане от Общия съд;
- да не се произнася по съдебните разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

### Основания и основни доводи

1. **Първо**, Общият съд приложил неправилен правен критерий за да определи дали Съветът е разполагал с доказателства, въз основа на които може да реши, че цените на суровините на вътрешния пазар, съдържащи се в документите на съответните аржентински износители, са деформирани съществено, поради което не могат да бъдат взети предвид, и да използва метода, предвиден в член 2, параграф 5, втора алинея от Основния регламент <sup>(1)</sup>. По този начин Общият съд възложил на институцията прекомерна тежест на доказване.
2. **Второ**, не е надлежно мотивирана констатацията на Общият съд, че доказателствата, представени от институциите, не са достатъчни, за да установят наличието на чувствително изкривяване на цените на основните суровини в Аржентина, което се дължи на системата за ДЕТ.
3. **Трето**, диспозитивът на обжалваното решение, с което се отменят антидъмпинговите мита, що се отнася до жалбоподателя в първоинстанционното производство, не е пропорционален на единственото разгледано от Общия съд отменително основание и извежда необосновани последици от констатираната незаконосъобразност.
4. Съветът ще докаже, че в обжалваното решение са допуснати редица грешки при прилагане на правото, които засягат валидността му. Освен това Съветът твърди, че обстоятелствата, наведени от първоинстанционния жалбоподател в първото основание, са установени в достатъчна степен, за да може Съдът да се произнесе по основанията и да отхвърли жалбата.
5. Ето защо Съветът почтително иска отмяната на обжалваното решение и отхвърляне на искането за отмяна на обжалвания регламент, подадено от жалбоподателя в първоинстанционното производство.

<sup>(1)</sup> Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ 2009, L 343, стр. 51) („Основен регламент“).

**Жалба, подадена на 24 ноември 2016 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 15 септември 2016 г. по дело T-117/14, Cargill/Съвет**

**(Дело C-608/16 P)**

(2017/C 030/41)

*Език на производството: английски*

### Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: H. Marcos Fraile, N. Tuominen, avocat)

Други страни в производството: Cargill SACI, Европейска комисия, European Biodiesel Board (EBB)

### Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 15 септември 2016 г., връчено на Съвета на 16 септември 2016 г., по дело T-117/14, Cargill/Съвет на Европейския съюз;
- да отхвърли жалбата, подадена в първоинстанционното производство, за отмяна на обжалвания регламент; и
- да осъди жалбоподателя в първоинстанционното производство да заплати съдебните разноски на Съвета както в това производство, така и разноските в производството по обжалване.

При условията на евентуалност,

- да върне делото за ново разглеждане от Общия съд;
- да не се произнася по съдебните разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

### Основания и основни доводи

1. **Първо**, Общият съд приложил неправилен правен критерий за да определи дали Съветът е разполагал с доказателства, въз основа на които може да реши, че цените на суровините на вътрешния пазар, съдържащи се в документите на съответните аржентински износители, са деформирани съществено, поради което не могат да бъдат взети предвид и да използва метода, предвиден в член 2, параграф 5, втора алинея от Основния регламент <sup>(1)</sup>. По този начин Общият съд възложил на институцията прекомерна тежест на доказване.
2. **Второ**, не е надлежно мотивирана констатацията на Общият съд, че доказателствата, представени от институциите, не са достатъчни, за да установят наличието на чувствително изкривяване на цените на основните суровини в Аржентина, което се дължи на системата за ДЕТ.
3. **Трето**, диспозитивът на обжалваното решение, с което се отменят антидъмпинговите мита, що се отнася до жалбоподателя в първоинстанционното производство, не е пропорционален на единственото разгледано от Общия съд отменително основание и извежда необосновани последици от констатираната незаконосъобразност.
4. Съветът ще докаже, че в обжалваното решение са допуснати редица грешки при прилагане на правото, които засягат валидността му. Освен това Съветът твърди, че обстоятелствата, наведени от първоинстанционния жалбоподател в първото основание, са установени в достатъчна степен за да може Съдът да се произнесе по основанията и да отхвърли жалбата.
5. Ето защо Съветът почтително иска отмяната на обжалваното решение и отхвърляне на искането за отмяна на обжалвания регламент, подадено от жалбоподателя в първоинстанционното производство.

<sup>(1)</sup> Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ 2009, L 343, стр. 51) („Основния регламент“).

Жалба, подадена на 24 ноември 2016 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 15 септември 2016 г. по дело T-118/14, LDC Argentina/Съвет

(Дело C-609/16 P)

(2017/C 030/42)

Език на производството: английски

## Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: H. Marcos Fraile, N. Tuominen, avocat)

Други страни в производството: LDC Argentina SA, Европейска комисия, European Biodiesel Board (EBB)

## Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 15 септември 2016 г., връчено на Съвета на 16 септември 2016 г., по дело T-118/14, LDC Argentina SA/Съвет на Европейския съюз;
- да отхвърли жалбата, подадена в първоинстанционното производство, за отмяна на обжалвания регламент; и
- да осъди жалбоподателя в първоинстанционното производство да заплати съдебните разноски на Съвета както в това производство, така и разноските в производството по обжалване.

При условията на евентуалност,

- да върне делото за ново разглеждане от Общия съд;
- да не се произнася по съдебните разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

## Основания и основни доводи

1. **Първо**, Общият съд приложил неправилен правен критерий за да определи дали Съветът е разполагал с доказателства, въз основа на които може да реши, че цените на суровините на вътрешния пазар, съдържащи се в документите на съответните аржентински износители, са деформирани съществено, поради което не могат да бъдат взети предвид, и да използва метода, предвиден в член 2, параграф 5, втора алинея от Основния регламент <sup>(1)</sup>. По този начин Общият съд възложил на институцията прекомерна тежест на доказване.
2. **Второ**, не е надлежно мотивирана констатацията на Общият съд, че доказателствата, представени от институциите, не са достатъчни, за да установят наличието на чувствително изкривяване на цените на основните суровини в Аржентина, което се дължи на системата за ДЕГ.
3. **Трето**, диспозитивът на обжалваното решение, с което се отменят антидъмпинговите мита, що се отнася до жалбоподателя в първоинстанционното производство, не е пропорционален на единственото разгледано от Общия съд отменително основание и извежда необосновани последици от констатираната незаконосъобразност.
4. Съветът ще докаже, че в обжалваното решение са допуснати редица грешки при прилагане на правото, които засягат валидността му. Освен това Съветът твърди, че обстоятелствата, наведени от първоинстанционния жалбоподател в първото основание, са установени в достатъчна степен за да може Съдът да се произнесе по основанията и да отхвърли жалбата.
5. Ето защо Съветът почтително иска отмяната на обжалваното решение и отхвърляне на искането за отмяна на обжалвания регламент, подадено от жалбоподателя в първоинстанционното производство.

<sup>(1)</sup> Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ 2009, L 343, стр. 51) („Основен регламент“).

**Жалба, подадена на 25 ноември 2016 г. от Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, по-рано Zoetis Products LLC срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 8 септември 2016 г. по дело T-471/13, Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma/Европейска комисия**

**(Дело C-611/16 P)**

(2017/C 030/43)

Език на производството: английски

### Страни

Жалбоподатели: Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, по-рано Zoetis Products LLC (представител: D.W. Hull, Solicitor)

Друга страна в производството: Европейска комисия

### Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят Съда:

- да отмени изцяло или частично обжалваното съдебно решение,
- да отмени изцяло или частично решението на Комисията,
- да отмени глобата или да намали съществено размера ѝ,
- при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд за ново разглеждане с оглед на постановеното от Съда решение,
- да осъди Комисията да заплати разноските по настоящото производство и по производството пред Общия съд.

### Основания и основни доводи

Жалбоподателите излагат девет основания за обжалване, свързани с допуснати от Общия съд грешки при прилагане на правото.

1. Общият съд приложил неправилен правен критерий, за да прецени дали Alpharma е потенциален конкурент в контекст, в който продуктите му нарушавали патентите на Lundbeck. При липса на доказателства за невалидност на патентите на Lundbeck, те трябвало да се приемат за валидни, а навлизането на пазара с продукти, които нарушават права — за неправомерно.
2. Макар да признал, че Alpharma узнало за предоставянето на патентите на Lundbeck и за това, че продуктите му нарушавали тези патенти, малко преди сключване на споразумението, Общият съд не проверил дали Комисията доказала, че навлизането на Alpharma на пазара било икономически рентабилна стратегия с оглед на тези допълнителни пречки за навлизането на пазара. Вместо това Общият съд се основал на доказателства, които не били посочени в решението на Комисията, и неправилно обърнал тежестта на доказване, вследствие на което жалбоподателите трябвало да оборят твърдението на Комисията, че Alpharma било потенциален конкурент.
3. Общият съд приложил неправилен правен критерий, за да прецени дали споразумението за доброволно уреждане на спорове е ограничение на конкуренцията „с оглед на целта“, тъй като не проверил дали Комисията доказала, че било достатъчно вероятно споразумението за доброволно уреждане на спорове да има отрицателно въздействие, и не взел предвид факта, че Комисията нямала предходен опит с такъв вид патентни споразумения.
4. Общият съд не проверил дали Комисията доказала твърдението си, че ограничението в споразумението за доброволно уреждане на спорове надхвърляло обхвата на патентите на Lundbeck.
5. Общият съд приложил неправилен правен критерий, за да прецени дали разследването от страна на Комисията продължило прекалено дълго, и нарушил правото на защита на жалбоподателите.
6. Общият съд неправилно потвърдил решението на Комисията да посочи като адресат Zoetis (понастоящем Alpharma LLC), но не и Merck Generics Holding GmbH, макар Комисията да не изложила мотиви за разграничаването на положенията на тези две дружества.

7. Общият съд неправилно приел, че към момента на сключване на споразумението за доброволно уреждане на спорове правната уредба била достатъчно ясна, така че жалбоподателите могли да установят недвусмислено какви са техните права и задължения и да действат в съответствие с тях.
8. Общият съд неправилно потвърдил решението на Комисията, макар тя очевидно да не взела предвид тежестта на твърдяното нарушение при определяне на размера на глобата, както се изисквало в член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 <sup>(1)</sup>.
9. Общият съд приложил неправилен правен критерий, за да определи релевантната година за изчисляване на 10 %-та горна граница на размера на глобата, наложена на A.L. Industrier.

<sup>(1)</sup> Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

**Жалба, подадена на 28 ноември 2016 г. от Merck KGaA срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 8 септември 2016 г. по дело T-470/13, Merck KGaA/Европейска комисия**

**(Дело C-614/16 P)**

(2017/C 030/44)

Език на производството: английски

#### Страни

Жалбоподател: Merck KGaA (представители: B. Bär-Bouyssière, Rechtsanwalt, S. Smith, Solicitor, R. Kreisberger, Barrister, D. Mackersie, Advocate)

Други страни в производството: Европейска комисия, Generics (UK) Ltd

#### Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени точка 1 от диспозитива на съдебното решение,
- да отмени член 1, параграф 1, член 2, параграф 1 от решението на Комисията и членове 3 и 4, доколкото се отнасят до Merck,
- при условията на евентуалност, да отмени или намали размера на наложената на Merck глоба,
- да отмени точка 2 от диспозитива на съдебното решение и да осъди Комисията да заплати направените от нея съдебни разходи и тези, направени от Merck във връзка с първоинстанционното производство и производството по обжалване.

#### Основания и основни доводи

1. По първото основание за обжалване жалбоподателят изтъква, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е заключил, че споразуменията за доброволно уреждане на спорове (наричани по-нататък „споразуменията“), сключени между Generics (UK) (наричано по-нататък „GUK“) и Lundbeck, са ограничения с оглед на целта по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС:
  - i) Първо твърдение: Общият съд допуснал грешка, що се отнася до приложимия правен критерий и правилния подход за определяне дали споразуменията могат да бъдат квалифицирани като ограничения с оглед на целта, по-конкретно с оглед на правните принципи, установени в решение *Groupement des cartes bancaires (CB)*/Европейска комисия, C-67/13 P.
  - ii) Второ твърдение: Общият съд допуснал грешка, като не проверил дали текстът на споразуменията разкрива достатъчна степен на вредност.
  - iii) Трето твърдение: Общият съд неправилно приел, че споразуменията разкривали достатъчна степен на вредност, тъй като били еквивалентни на споразумения за изключване от пазара.
  - iv) Четвърто твърдение: Общият съд неправилно приел, че споразуменията разкривали достатъчна степен на вредност, като предотвратявали спорове с несигурен изход.



- v) Пето твърдение: Общият съд неправилно приел, че предвиденото в споразуменията плащане в полза на GUK било един от основните признаци на ограничение с оглед на целта.
- vi) Шесто твърдение: Общият съд неправилно се основал на фактически обстоятелства, които не били свързани с текста на споразуменията, за да заключи, че е налице ограничение с оглед на целта.
- vii) Седмо твърдение: Общият съд неправилно приел, че споразумението относно ЕИП надхвърляло обхвата на патентите на Lundbeck.
2. По второто основание за обжалване жалбоподателят изтъква, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е заключил, че GUK и Lundbeck са били потенциални конкуренти към момента на сключване на споразуменията:
- viii) По осмото твърдение: Общият съд неправилно пропуснал да провери дали посочените от Комисията осем начина за навлизане на пазара са икономически рентабилни или постижими на практика за GUK в рамките на достатъчно кратък срок.
- ix) Девето твърдение: Общият съд неправилно обърнал тежестта на доказване, що се отнася до наличието на потенциална конкуренция.
- x) Десето твърдение: Общият съд неправилно заключил, че сключването на споразуменията от страните било релевантно за преценката за наличие на потенциална конкуренция.
- xi) Единадесето твърдение: Общият съд допуснал грешка, като не признал, че в рамките на преценката за наличие на ограничение „с оглед на целта“ не било подходящо да се разглежда наличието на потенциална конкуренция.
3. По третото основание за обжалване жалбоподателят изтъква, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е потвърдил глобата, наложена на жалбоподателя от Комисията:
- xii) Дванадесето твърдение: Общият съд неправилно приел, че Комисията имала правомощие да наложи глоба на жалбоподателя или при условията на евентуалност, да наложи глоба в размер, който е повече от символичен.
-

## ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 13 декември 2016 г. — Al-Ghabra/Комисия

(Дело T-248/13) <sup>(1)</sup>

*(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, насочени срещу лица и образувания, свързани с Осам бен Ладен, трезтата на Ал Кайда и талибаните — Регламент (ЕО) № 881/2002 — Замразяване на средствата и финансовите ресурси на лице, включено в списък, съставен от орган на Организацията на обединените нации — Включване на името на това лице в списъка в приложение I към Регламент (ЕО) № 881/2002 — Жалба за отмяна — Разумен срок — Задължение да се провери и обоснове основателността на изложените мотиви — Съдебен контрол)*

(2017/С 030/45)

Език на производството: английски

### Страни

Жалбоподател: Mohammed Al-Ghabra (Лондон, Обединено кралство) (представители: E. Grieves, barrister и J. Carey, solicitor)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално M. Konstantinidis, T. Scharf и F. Erlbacher, впоследствие M. Konstantinidis и F. Erlbacher)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: първоначално S. Behzadi-Spencer и V. Kaye, впоследствие V. Kaye, впоследствие S. Brandon, и накрая C. Crane, подпомагани от T. Eicke, QC), Съвет на Европейския съюз (представители: J.-P. Nix и E. Finnegan)

### Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна, от една страна, на Регламент (ЕО) № 14/2007 на Комисията от 10 януари 2007 година за изменение за 74-ти път на Регламент (ЕО) № 881/2002 на Съвета за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу определени физически лица и образувания, свързани с Осам бен Ладен, мрежата на Ал Кайда и талибаните, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 467/2001 на Съвета (ОВ L 6, 2007 г., стр. 6), доколкото се отнася до жалбоподателя, и от друга страна, на Решение Ares (2013) 188023 на Комисията от 6 март 2013 г., с което се потвърждава оставянето на името на жалбоподателя в списъка на лицата и образуванията, по отношение на които се прилагат разпоредбите на Регламент (ЕО) № 881/2002 на Съвета от 27 май 2002 година за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу определени физически лица и образувания, свързани с Осам бен Ладен, мрежата на Ал Кайда и талибаните, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 467/2001 на Съвета за забрана на износа на някои стоки и услуги за Афганистан, за засилване на забраната на полети и удължаване на замразяването на средства и други финансови ресурси по отношение на талибаните в Афганистан (ОВ L 139, 2002 г., стр. 9; Специално издание на български език 2007 г., глава 18, том 1, стр. 189)

### Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима в частта, в която се иска отмяна на Регламент (ЕО) № 14/2007 на Комисията от 10 януари 2007 година за изменение за 74-ти път на Регламент (ЕО) № 881/2002 на Съвета за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу определени физически лица и образувания, свързани с Осам бен Ладен, трезтата на Ал Кайда и талибаните, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 467/2001 на Съвета, доколкото се отнася до г-н Mohammed Al-Ghabra.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата част като неоснователна.
- 3) Осъжда г-н Al-Ghabra да понесе собствените си разноски и да заплати направените от Европейската комисия разноски.
- 4) Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия и Съветът на Европейския съюз понасят собствените си разноски.

<sup>(1)</sup> ОВ С 9, 11.1.2014 г.

**Решение на Общия съд от 13 декември 2016 г. — European Dynamics Luxembourg и Evropaiki Dynamiki/Комисия**

(Дело T-764/14) <sup>(1)</sup>

*(Обществени поръчки за услуги — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Техническо съдействие, разработване и въвеждане на система за митнически транзит на ASEAN (ACTS) — Отхвърляне на офертата на оферент — Възлагане на поръчката на друг оферент — Критерии за подбор — Критерии за възлагане — Задължение за лотивирание — Явна грешка в преценката — Равно третиране — Прозрачност)*

(2017/С 030/46)

Език на производството: гръцки

**Страни**

**Жалбоподатели:** European Dynamics Luxembourg SA (Люксембург, Люксембург) и Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Атина, Гърция) (представители: първоначално М. Sfyri и I. Ampazis, адвокати, впоследствие М. Sfyri)

**Ответник:** Европейска комисия (представители: първоначално S. Bartelt и A. Marcoulli, впоследствие S. Bartelt и M. Konstantinidis)

**Предмет**

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решението на Комисията от 5 септември 2014 г., с което се отхвърля направената от жалбоподателите оферта в ограничена процедура за възлагане на обществена поръчка EuropeAid/135040/C/SER/MULTI за разработване на пилотна автоматизирана система за управление на митническия транзит на ASEAN (ASEAN Customs Transit System) и поръчката се възлага на друг оферент.

**Диспозитив**

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда European Dynamics Luxembourg SA и Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE да заплатят съдебните разноски.

<sup>(1)</sup> ОВ С 26, 26.1.2015 г.

**Решение на Общия съд от 13 декември 2016 г. — Printeos и др./Комисия**

(Дело T-95/15) <sup>(1)</sup>

*(Конкуренция — Картели — Европейски пазар на стандартните пощенски пликове по каталог и на специално отпечатаните пощенски пликове — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Координиране на продажните цени и подялба на клиентите — Производство за постигане на споразумение — Глоби — Основен размер — Извънредно адаптиране — Таван от 10 % от общия оборот — Член 23, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1/2003 — Задължение за лотивирание — Равно третиране)*

(2017/С 030/47)

Език на производството: испански

**Страни**

**Жалбоподатели** Printeos, SA (Алкала де Енарес, Испания), Tompla Sobre Exprés, SL (Алкала де Енарес), Tompla Scandinavia AB (Стокхолм, Швеция), Tompla France SARL (Фльори-Мерожи, Франция), Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Леонберг, Германия) (представители: Н. Brokelmann и Р. Martínez-Lage Sobredo, адвокати)

**Ответник:** Европейска комисия (представители: F. Castilla Contreras, F. Jimeno Fernández и C. Urraca Caviedes)

**Предмет**

Жалба на основание член 263 ДФЕС и петитум, като главно искане, частична отмяна на Решение С(2014) 9295 окончателен на Комисията от 10 декември 2014 г. относно производство по член [101 ДФЕС] и член 53 от Споразумението за ЕИП (АТ.39780 — Пощенски пликосе) и при условията на евентуалност, намаляване на размера на глобата, наложена на жалбоподателите

**Диспозитив**

- 1) *Отменя член 2, параграф 1, буква д) от Решение С(2014) 9295 окончателен на Комисията от 10 декември 2014 година относно производство по член [101 ДФЕС] и член 53 от Споразумението за ЕИП (АТ.39780 — Пощенски пликосе).*
- 2) *Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи.*

<sup>(1)</sup> ОВ С 127, 20.4.2015 г.

**Решение на Общия съд от 14 декември 2016 г. — PAL-Bullermann/EUIPO — Sumaga (PAL)**

(Дело T-397/15) <sup>(1)</sup>

*(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „PAL“ — Частична отмяна — Реално използване на марката — Член 15, параграф 1, буква а) и член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Форма, която се различава от регистрираната марка — Правило 22, параграфи 3 и 4 от Регламент (ЕО) № 2868/95)*

(2017/С 030/48)

Език на производството: английски

**Страни**

Жалбоподател: PAL-Bullermann GmbH (Фризойте-Маркхаузен, Германия) (представител: J. Eberhardt, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Sumaga, SA (Вилярата де Сан Хуан, Испания) (представител: A. Tarí Lázaro, адвокат)

**Предмет**

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 7 май 2015 г. (преписка R 1626/2014-1), постановено в производство по отмяна със страни PAL-Bullermann и Sumaga.

**Диспозитив**

- 1) *Отхвърля жалбата.*
- 2) *Осъжда PAL-Bullermann GmbH да заплати съдебните разходи.*

<sup>(1)</sup> ОВ С 302, 14.9.2015 г.

**Решение на Общия съд от 13 декември 2016 г. — Guiral Broto/EUIPO — Gastro & Soul (Café del Sol)**

(Дело T-548/15) <sup>(1)</sup>

*(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Café del Sol“ — По-ранна фигуративна национална марка „Café del Sol“ — Непредставяне на доказателство на езика на производство на възражението — Членове 75 и 76 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Правила 19 и 20 от Регламент (ЕО) № 2868/95 — Право на защита)*

(2017/С 030/49)

Език на производството: английски

**Страни**

Жалбоподател: Ramón Guiral Broto (Марбея, Испания) (представител: J. L. de Castro Hermida, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: Н. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Gastro & Soul GmbH (Хилдесхайм, Германия)

**Предмет**

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 16 юли 2015 г. (преписка R 2755/2014-5), постановено в производство по възражение със страни г-н Guiral Broto и Gastro & Soul

**Диспозитив**

- 1) Отменя решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 16 юли 2015 г. (преписка R 2755/2014-5), постановено в производство по възражение със страни г-н Ramón Guiral Broto и Gastro & Soul GmbH.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) EUIPO и г-н Guiral Broto понасят направените от тях съдебни разноски.

<sup>(1)</sup> ОВ С 398, 30.11.2015 г.

**Решение на Общия съд от 13 декември 2016 г. — Guiral Broto/EUIPO — Gastro & Soul (CAFE DEL SOL)**

(Дело T-549/15) <sup>(1)</sup>

*(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „CAFE DEL SOL“ — По-ранна фигуративна национална марка „Café del Sol“ — Непредставяне на доказателство на езика на производство на възражението — Членове 75 и 76 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Правила 19 и 20 от Регламент (ЕО) № 2868/95 — Право на защита)*

(2017/С 030/50)

Език на производството: английски

**Страни**

Жалбоподател: Ramón Guiral Broto (Марбея, Испания) (представител: J. de Castro Hermida, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: Н. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Gastro & Soul GmbH (Хилдесхайм, Германия)

**Предмет**

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 16 юли 2015 г. (преписка R 1888/2014-5), постановено в производство по възражение със страни г-н Guiral Broto и Gastro & Soul.

**Диспозитив**

- 1) *Отменя решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 16 юли 2015 г. (преписка R 1888/2014-5), постановено в производство по възражение със страни г-н Ramón Guiral Broto и Gastro & Soul GmbH.*
- 2) *Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.*
- 3) *EUIPO и г-н Guiral Broto понасят направените от тях съдебни разноски.*

<sup>(1)</sup> ОВ С 381, 16.11.2015 г.

---

**Решение на Общия съд от 13 декември 2016 г. — Puro Italian Style/EUIPO (smartline)**

(Дело T-744/15) <sup>(1)</sup>

*(Марка на Европейския съюз — Заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз „smartline“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)*

(2017/C 030/51)

Език на производството: италиански

**Страни**

Жалбоподател: Puro Italian Style SpA (Модена, Италия) (представител: F. Terrano, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: L. Rampini)

**Предмет**

Жалба срещу решение на първи апелативен състав на EUIPO от 7 октомври 2015 г. (преписка R 2258/2014-1) относно заявка за регистрация на фигуративна знак „smartline“ като марка на Европейския съюз

**Диспозитив**

- 1) *Отхвърля жалбата.*
- 2) *Осъжда Puro Italian Style SpA да понесе собствените си съдебни разноски, както и тези, направени от Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).*

<sup>(1)</sup> ОВ С 78, 29.2.2016 г.

---

**Решение на Общия съд от 14 декември 2016 г. — Scorpio Poland/EUIPO — Eckes-Granini Group (YO!)**

(Дело T-745/15) <sup>(1)</sup>

*(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „YO!“ — По-ранна национална словна марка „YO“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)*

(2017/C 030/52)

Език на производството: полски

**Страни**

Жалбоподател: Scorpio Poland, по-рано FH Scorpio (Лодз, Полша) (представител: R. Rumpel, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: А. Schifko и Е. Śliwińska)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Eckes-Granini Group GmbH (Нидер-Олм, Германия) (представител: W. Berlit, avocat)

### Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 2 октомври 2015 г. (преписка R 1546/2014-2), постановено в производство по възражение между Eckes-Granini Group и FH Scorpio

### Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Scorpio Poland да заплати съдебните разноски.

<sup>(1)</sup> ОВ С 59, 15.2.2016 г.

### Решение на Общия съд от 13 декември 2016 г. — Sovena Portugal — Consumer Goods/EUIPO — Mueloliva (FONTOLIVA)

(Дело T-24/16) <sup>(1)</sup>

*(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Словна марка „FONTOLIVA“ — По-ранна национална словна марка „FUENOLIVA“ — Относително основание за отказ — Валидност на регистрацията на по-ранната марка — Представяне на нови факти и доказателства пред Общия съд — Реално използване на по-ранната марка — Правомощие за изменение — Член 8, параграф 1, буква б), член 42, параграфи 2 и 3 и членове 65 и 76 от Регламент (ЕО) № 207/2009)*

(2017/С 030/53)

Език на производството: английски

### Страни

Жалбоподател: Sovena Portugal — Consumer Goods, SA, (Алжес, Португалия) (представител: D. Martins Pereira, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: L. Rampini)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Mueloliva, SL (Кордоба, Испания)

### Предмет

Жалба срещу решение на втори апелативен състав на EUIPO от 4 ноември 2015 г. (преписка R 1813/2014-2), постановено в производство по възражение между Mueloliva и Sovena Portugal — Consumer Goods

### Диспозитив

- 1) Отменя решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 4 ноември 2015 г. (преписка R 1813/2014-2).
- 2) Отхвърля възражението, подадено от Mueloliva, SL срещу посочващата Европейския съюз международна регистрация на словната марка „FONTOLIVA“, заявена от Sovena Portugal — Consumer Goods, SA.
- 3) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 4) EUIPO понася направените от нея съдебни разноски и разноските, направени от Sovena Portugal — Consumer Goods за целите на производството пред Общия съд.

- 5) EUIPO и Mueloliva понасят, всеки от тях, половината от необходимите разноски, направени от Sovena Portugal — Computer Goods за целите на производството пред апелативния състав на EUIPO.

<sup>(1)</sup> ОВ С 106, 21.3.2016 г.

**Решение на Общия съд от 13 декември 2016 г. — Aрах Partners/EUIPO — Aрах Partners Midmarket (ARAX)**

(Дело T-58/16) <sup>(1)</sup>

**(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „ARAX“ — По-ранна международна словна марка „ARAX“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обръкване — Сходство на стоките и на услугите — Член 8, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)**

(2017/С 030/54)

Език на производството: английски

**Страни**

Жалбоподател: Aрах Partners LLP (Лондон, Обединено кралство) (представители: D. Rose, J. Warner и J. Curry, solicitors)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: A. Folliard-Monguiral и I. Moisescu)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Aрах Partners Midmarket (Париж, Франция) (представител: С. Mouyou Joly, avocat)

**Предмет**

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 26 ноември 2015 г. (преписка R 1441/2014-2), постановено в производство по възражение между Aрах Partners Midmarket и Aрах Partners

**Диспозитив**

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда AРАХ Partners LLP да заплати съдебните разноски, включително и необходимите разходи, които AРАХ Partners Midmarket е направило в производството пред апелативния състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

<sup>(1)</sup> ОВ С 111, 29.3.2016 г.

**Решение на Общия съд от 14 декември 2016 г. — Grid applications/EUIPO (APlan)**

(Дело T-154/16) <sup>(1)</sup>

**(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „APlan“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)**

(2017/С 030/55)

Език на производството: немски

**Страни**

Жалбоподател: Grid applications GmbH (Виена, Австрия) (представител: M. Meyenburg, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: H. Kunz)



**Предмет**

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 15 февруари 2016 г. (преписка R 1819/2015-4) относно заявка за регистрация на словния знак „ARlap“ като марка на Европейския съюз.

**Диспозитив**

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Grid applications GmbH да заплати съдебните разноски.

(<sup>1</sup>) ОВ С 200, 6.6.2016 г.

---

**Иск, предявен на/Жалба, подадена на 18 ноември 2016 г. — Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank/ЕСП**

(Дело Т-809/16)

(2017/С 030/56)

Език на производството: немски

**Страни**

Жалбоподател: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG (Брегенц, Австрия) (представител: G. Eisenberger, Rechtsanwalt)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)

**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решението на Единния съвет за реструктуриране SRB/ES/SRF/2016/06 от 15 април 2016 г. („Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/06)“), както и Решението на Единния съвет за реструктуриране RB/ES/SRF/2016/13 от 20 май 2016 г. („Decision of the Executive Session of the Board of 20 May 2016 on the adjustment of the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund supplementing the Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/13)“) изцяло или най-малкото в частите им, с които засягат жалбоподателя;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

**Основания и основни доводи**

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първо основание: грубо нарушение на съществени процесуалноправни разпоредби поради липса на (цялостно) оповестяване на оспорваните решения.
2. Второ основание: грубо нарушение на съществени процесуалноправни разпоредби поради липса на мотиви в оспорваните решения.

---

**Жалба, подадена на 18 ноември 2016 г. — Di Bernardo/Комисия**

(Дело Т-811/16)

(2017/С 030/57)

Език на производството: френски

**Страни**

Жалбоподател: Danilo Di Bernardo (Брюксел, Белгия) (представители: S. Orlandi и T. Martin, avocats)

Отговорник: Европейска комисия

### Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението от 10 август 2016 г. на конкурсната комисия на конкурс EPSO/AST-SC/03/15 за изключването му от този конкурс,
- да осъди Комисията при всички случаи да заплати съдебните разноски.

### Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. С първото основание той твърди, че конкурсната комисия допуснала различни явни грешки в преценката при оценяването на професионалния му опит.
2. С второто основание, което изтъква при условията на евентуалност, той твърди, че обжалваното решение е засегнато от непълнота на мотивите, тъй като конкурсната комисия не му съобщила възприетите от нея критерии за подбор.

---

**Жалба, подадена на 21 ноември 2016 г. — Abes/Комисия**

(Дело T-813/16)

(2017/C 030/58)

Език на производството: португалски

### Страни

Жалбоподател: Abes — companhia de assistência, bem-estar e serviços para seniores, L.<sup>da</sup> (São Pedro de Tomar, Португалия) (представител: N. Mimoso Ruiz, abogado)

Отговорник: Европейска комисия

### Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата за отмяна за редовна и допустима съгласно член 263 ДФЕС и за целите на член 264 ДФЕС,
- да отмени Решение С(2016) 5054 от 9 август 2016 г. съгласно член 263 ДФЕС поради това, че описаната в жалбата мярка не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС,
- да отмени Решение С(2016) 5054 от 9 август 2016 г. съгласно член 263 ДФЕС поради това, че макар описаната в жалбата мярка да представлява държавна помощ, тя е съвместима с вътрешния пазар по смисъла на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС,
- да осъди Европейската комисия да заплати направените от нея съдебни разноски, както и разноските на жалбоподателя.

### Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от липсата на мотиви. Жалбоподателят смята, че решението е опорочено от липса на мотиви, тъй като приема, че дори мярката да представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тя би била съвместима с вътрешния пазар по смисъла на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, без това заключение да е мотивирано.

2. Второто основание е изведено от явна грешка в преценката. Жалбоподателят смята, че решението е опорочено от липса на мотиви по отношение на въздействието на мярката за помощ върху конкуренцията и търговията между държавите членки, тъй като съображенията, навеждащи Комисията на твърдението, че въздействието на въпросната мярка за помощ върху търговията между държавите членки е чисто хипотетично или предполагаемо и, че ако такова въздействие действително е налице, то би било маргинално, не са обосновани и на практика водят до разрастването на аналогични конкретни мерки за помощ не само в област Томар, но и в цялата страна с присъщите им последици на обезсърчаване на инвестициите на национално равнище, както и инвестициите с произход държавите членки.
3. Третото основание е изведено от нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, доколкото Комисията i) не е разгледала обективно и с дължимата грижа въпроса дали съответната помощ може да засегне търговията между държавите членки, ii) не е взела предвид липсата на ограничение или минимален процент, под който *a priori* може да се приеме, че търговията между държавите членки не е засегната, iii) не е взела предвид, че засягането на търговията между държавите членки не зависи от местния или регионалния характер на предоставяните услуги, нито от значението на съответната дейност, iv) не е изтъкнала достатъчно, че когато дадена помощ, предоставена от държава членка, засилва положението на дадено предприятие по отношение на други конкурентни предприятия, следва да се приеме, че конкурентните на предприятието бенефициенти на помощта ще се ползват с по-неблагоприятни условия за финансиране на нови инвестиции в посочената държава.

**Жалба, подадена на 22 ноември 2016 г. — Netflix International и Netflix/Комисия**

(Дело T-818/16)

(2017/C 030/59)

*Език на производството: английски*

**Страни**

*Жалбоподатели:* Netflix International BV (Амстердам, Нидерландия) и Netflix, Inc. (Лос Гатос, Калифорния, Съединени щати) (представители: C. Alberdingk Thijm, S. van Schaik и S. van Velze, lawyers)

*Ответник:* Европейска комисия

**Искания на жалбоподателите**

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на Комисията от 1 септември 2016 г., което обявява, че изменение на германския закон относно мерки за финансирането на германското кино, в седмата му редакция, е съвместимо с вътрешния пазар<sup>(1)</sup>; и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

**Основания и основни доводи**

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат шест основания.

1. Първо основание: нарушение на Директивата за аудиовизуалните медийни услуги<sup>(2)</sup>.
  - Комисията нарушила член 13, параграф 1 от Директивата за аудиовизуалните медийни услуги, когато приела, че германската мярка е съвместима с този член, тълкуван в светлината на предлаганото изменение на тази Директива.
  - Комисията нарушила член 2, параграфи 1 и 2 и член 3 от Директивата за аудиовизуалните медийни услуги, решавайки, че германската мярка не нарушава принципа на страната на произход.
2. Второ основание: нарушение на член 110 ДФЕС
  - Комисията нарушила член 110 ДФЕС, когато приела, че германската мярка не е дискриминационна по отношение на доставчиците на аудиовизуални услуги по заявка, които са установени извън Германия, но чиито услуги са предназначени за германската аудитория.

3. Трето основание: нарушение на член 56 ДФЕС
  - Комисията нарушила член 56 ДФЕС, когато не проверила дали германската мярка нарушава свободното предоставяне на услуги, което тя прави.
4. Четвърто основание: нарушение на член 49 ДФЕС.
  - Комисията нарушила член 49 ДФЕС, когато не проверила дали германската мярка нарушава свободата на установяване, което тя прави.
5. Пето основание: нарушение на член 107 ДФЕС.
  - Комисията нарушила член 107 ДФЕС, приемайки, че германската мярка е форма на държавна помощ, която може да бъде обоснована от свързана с културата цел, и че е съвместима с вътрешния пазар.
6. Шесто основание: нарушение на съществени процесуални правила.
  - Комисията нарушила съществени процесуални правила, когато не изпълнила изискванията за мотивиране, предвидени в член 296, параграф 2 ДФЕС, и правото на добра администрация, предвидено в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

<sup>(1)</sup> Решение (ЕС) 2016/2042 на Комисията от 1 септември 2016 година относно схемата за помощи SA.38418 — 2014/C (ex 2014/N), която Германия възнамерява да приведе в действие за финансирането на производство и разпространение на филми (нотифицирано под номер C(2016) 5551) (ОВ L 314, 2016 г., стр. 63).

<sup>(2)</sup> Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 година за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги) (ОВ L 95, 2010 г., стр. 1).

### Жалба, подадена на 25 ноември 2016 г. — Celio International/Комисия

(Дело T-832/16)

(2017/C 030/60)

Език на производството: английски

#### Страни

Жалбоподател: Celio International SA (Брюксел, Белгия) (представители: Н. Gilliams и J. Bocken, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

#### Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение на Комисията от 11 януари 2016 година относно схемата за държавна помощ във връзка с освобождаването от данък на свръхпечалбата SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), прилагана от Белгия <sup>(1)</sup>,
- при условията на евентуалност, да отмени членове 2—4 от Решението,
- във всички случаи да отмени членове 2—4 от Решението, доколкото в тези членове се изисква (а) възстановяване от предприятия, различни от предприятията, на които са били определени „данъчни режими за освобождаване от данък от свръхпечалбата“, както е предвидено в Решението, и (б) възстановяване на сума, равностойна на спестените от получателя данъци, без да се дава възможност на Белгия да отчита действителната корекция в посока към увеличение, извършена от друга данъчна администрация, и
- да осъди Комисията да плати съдебните разноски.

#### Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. В първото основание се твърди, че е допусната явна грешка в преценката, надхвърлени са правомощията и не са представени адекватни мотиви, доколкото в решението се изтъква наличието на схема за помощ.

2. Във второто основание се твърди нарушение на член 107 ДФЕС, на задължението за излагане на мотиви, както и явна грешка в преценката, доколкото в решението споменатата помощ се определя като предоставяща селективно предимство.
3. В третото основание се посочва наличието на нарушение на член 107 ДФЕС, на задължението за излагане на мотиви, както и явна грешка в преценката, доколкото в решението се твърди, че споменатата схема води до възникването на предимство.
4. В четвъртото основание при условията на евентуалност се твърди нарушение на член 107 ДФЕС, нарушение на принципа на закрила на оправданите правни очаквания и на принципа на пропорционалност, както и явна грешка в преценката, надхвърляне на правомощията и непредставяне на адекватни мотиви, доколкото в решението се разпорежда Белгия да пристъпи към възстановяване на помощта.

<sup>(1)</sup> Решение (ЕС) 2016/1699 на Комисията от 11 януари 2016 година относно схемата за държавна помощ във връзка с освобождаването от данък на свръхпечалбата SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), прилагана от Белгия (нотифицирано под номер C(2015) 9837) (ОВ L 260, 2016 г., стр. 61).

**Жалба, подадена на 28 ноември 2016 г. — Louvers Belgium/Комисия**

(Дело T-835/16)

(2017/C 030/61)

*Език на производството: френски*

**Страни**

*Жалбоподател:* Louvers Belgium Company (Zaventem, Белгия) (представител: V. Lejeune, avocat)

*Отговорник:* Европейска комисия

**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението, прието от Европейската комисия на 19 септември 2016 г. да не приеме офертата на жалбоподателя и да възложи поръчка № OIB.02/PO/2016/012/703 на групировката RIDEAUPRESS ITLINE,
- да уважи подаденото от жалбоподателя искане за обезщетение; въз основа на това да осъди Европейската комисия да заплати на жалбоподателя главница в размер на 387 500 EUR като обезщетение за претърпените вреди поради загубата на поръчката, върху която следва да се начисли законната мораторна, а след това съдебна лихва до пълното изплащане на тази сума,
- да осъди Европейската комисия да заплати всички разноски за производството.

**Основания и основни доводи**

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране и на правото на жалбоподателя на добра администрация и на принципа на прозрачност, тъй като независимо от повтаряните и настойчиви искания на жалбоподателя Комисията не му съобщила техническите спецификации на продуктите на спечелилия поръчката оферент, както и резултатите от доклада за анализа на офертите и мострите, които той ѝ бил предал.
2. Второто основание е изведено от нарушение на принципите на прозрачност и на равно третиране на оферентите, както при изготвянето на спецификациите, така и при оценяването на офертите на оферентите от Комисията. Жалбоподателят упреква ответника по-специално:
  - Първо, за това, че при изготвяне на спецификациите си взела техническите характеристики и снимките на продуктите, предложени от оферент в предходна тръжна процедура, която имала сходен предмет, и която тя без основателни причини анулирала, което довело до създаване на необосновани пречки пред отварянето на пазарите за конкуренцията,
  - Второ, за това че нарушила основното правило за равенство на оферентите като поставила много ограничителни и необосновани от техническа гледна точка технически изисквания, чието предназначение явно било да съвпадат с продуктите на конкретен икономически оператор,

- Трето, за това че не направила обективна и независима оценка офертата, която той направил в спорната тържна процедура и я отхвърлила неоснователно, при положение че неговите продукти отлично отговаряли на минималните изисквания на техническите характеристики на продуктите, посочени в спецификациите и отговаряли по същия начин на поставените изисквания.

Така в това второ основание жалбоподателят твърди, че представената от него оферта е била в съответствие с техническите изисквания и следователно е била редовна. Трябвало тя да бъде оценена от финансова гледна точка от Европейската комисия, която следвало да му възложи поръчката, тъй като предложената от него цена била най-ниска.

### Жалба, подадена на 30 ноември 2016 г. — Република Полша/Комисия

(Дело T-836/16)

(2017/C 030/62)

Език на производството: полски

#### Страни

Жалбоподател: Република Полша (представител: В. Maјсзуна)

Ответник: Европейска комисия

#### Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да установи недействителността на Решение на Комисията от 19 септември 2016 г. относно държавна помощ SA.44351 (2016/C) (ex 2016/EO) — Полша — Данък върху продажбите на дребно в Полша, нотифицирано като документ C(2016) 5596, и
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски във връзка с производството.

#### Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от неправилната квалификация на полския данък върху продажбите на дребно като държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС поради очевидно неправилна преценка във връзка с изискването за селективност.
  - Полският данък върху продажбите на дребно не може да бъде счетен за селективен от пръв поглед, тъй като уредбата му не съдържа никакви изключения от действащата референтна система за този данък; прогресивните данъчни ставки са неотменима част от референтната система на посочения данък.
  - Дори да се приеме, че двете прогресивни данъчни ставки не са част от действащата референтна система на полския данък върху продажбите на дребно, би следвало да се счита, че част от референтната система е поне една, прилагана най-често данъчна ставка; освен това прогресивните данъчни ставки невинаги са изключение, установено в полза на определени предприятия, които с оглед на основната цел на този данък се намират в сходно фактическо и правно положение с останалите предприятия.
  - Прогресивните ставки и количественият праг, който е основание за облагане с полския данък върху продажбите на дребно, във всички случаи са в съответствие с принципа на пропорционалност.
2. Второто основание е изведено от нарушение на член 13, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз и на принципа на пропорционалност поради разпореждането за незабавно спиране на прилагането на прогресивната скала на полския данък върху продажбите на дребно.
  - Не е било необходимо да се разпорежда спиране поради наличието на сериозни съмнения относно селективния характер на полския данък върху продажбите на дребно.

— Не е било необходимо да се разпорежда спиране поради липсата на посочени от Комисията достатъчно отрицателни последици от прилагането на полския данък върху продажбите на дребно.

3. Третото основание е за наличието на опорочени и недостатъчни мотиви на обжалваното решение.

— Обжалваното решение не било надлежно и достатъчно мотивирано по отношение на преценката на условието за селективност на полския данък върху продажбите на дребно.

— Обжалваното решение не било надлежно и достатъчно мотивирано по отношение на разпореждането за незабавно спиране на прилагането на прогресивната скала на облагане в рамките на полския данък върху продажбите на дребно.

---

**Жалба, подадена на 24 ноември 2016 г. — Alex/Комисия**

**(Дело T-841/16)**

**(2017/C 030/63)**

*Език на производството: френски*

**Страни**

*Жалбоподател:* Alex SCI (Байон, Франция) (представител: J. Fouchet, avocat)

*Ответник:* Европейска комисия

**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 21 септември 2016 г.,
- да установи неправомерността и несъвместимостта с общия пазар на помощите, които EФРР, État français, Conseil régional d'Aquitaine и Conseil général des Pyrénées Atlantiques, са предоставили на САВАВ,

като с оглед на това

- да разпреди на État français, Conseil régional d'Aquitaine и Conseil général des Pyrénées Atlantiques, entités de l'État déconcentrées и Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) да възстановят неправомерно предоставените помощи, ведно с лихва в размер на законоустановения лихвен процент, считано от предоставянето на помощта,
- да осъди Европейската комисия да заплати всички разходи по делото, включително и разходите за адвокат в размер на 5 000 EUR.

**Основания и основни доводи**

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е неправомерност на самото решение на Европейската комисия.
  2. Второто основание е липса на уведомяване за финансирането на проекта „Technocité“, което EBPP, République française, Conseil régional d'Aquitaine и Conseil général des Pyrénées Atlantiques предоставили в полза на Communauté d'agglomération Côte-Basque-Adour (САВАВ).
  3. Третото основание е несъвместимост на финансирането с вътрешния пазар.
  4. Четвъртото основание е неизпълнение на условията за предоставяне на финансирането.
-

**Жалба, подадена на 7 декември 2016 г. — Fertisac/ЕЧНА**

(Дело T-855/16)

(2017/С 030/64)

Език на производството: испански

**Страни**

Жалбоподател: Fertisac, S.L. (Atarfe, Испания) (представител: J. Gómez Rodríguez, abogado)

Ответник: Европейска агенция по химикалите (ЕЧНА)

**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението ЕЧНА № SME (2016) 5150 от 15 ноември 2016 г., с което се обявява, че FERTISAC S.L. не отговаря на изискванията, за да се ползва от предвиденото за средните предприятия намаление на таксите и му се налага плащането на административна такса,
- да отмени фактура № 10060160 на ЕЧНА от 15 ноември 2016 г. в размер, съответстващ на разликата между платената от FERTISAC S.L. такса и таксата, която се дължи от голямо предприятие, издадена въз основа на решение ЕЧНА № SME (2016) 5150,
- да отмени фактура № 10060161 на ЕЧНА от 15 ноември 2016 г., с която се определя административната такса в съответствие с решението ЕЧНА № SME (2016) 5150,
- да осъди Европейската агенция по химикалите (ЕЧНА) да заплати съдебните разноски.

**Основания и основни доводи**

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е изведено от грешка в класифицирането на FERTISAC S.L. като голямо предприятие.
  - В тази връзка се твърди, че член 2, параграф 1 от Приложението към Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 година относно дефиницията на микропредприятията, малките и средните предприятия (ОВ L 124, стр. 36) предвижда, че категорията на микропредприятията, малките и средните предприятия (МСП) се състои от предприятията, в които работят по-малко от 250 служители и чийто годишен оборот не надхвърля 50 милиона евро или чийто общ баланс не надхвърля 43 милиона евро.

Праговете за квалифициране на едно предприятие като МСП са два. Не е достатъчно да се превиши само един от тези прагове (както е направено в решението на ЕЧНА, в което е взет предвид само един от тях: годишния оборот), като се пренебрегне ясно първото изискване, тоест броят на лицата, което е ясно отграничено със съюза „и“. При все това в нито един момент FERTISAC S.L. не е превишило прага от повече от 250 служители.
2. Второ основание, изведено от погрешното тълкуване от ответника на Препоръка 2003/361.
  - В тази връзка се твърди, че за определяне на размера на жалбоподателя трябва да се вземат предвид единствено неговите данни и тези на свързаните с него предприятия. Жалбоподателят не е част от група от предприятия. Ръководството за потребителя относно дефиницията за МСП, публикувано от Европейската комисия, потвърждава това тълкуване. От друга страна, както член 3 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, стр. 1; Специално издание на български език, глава 13, том 60, стр. 3), така и съображение 9 и член 2 от Регламент (ЕО) № 340/2008 на Комисията от 16 април 2008 година относно таксите и плащанията, дължими на Европейската агенция по химикалите в съответствие с Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH) (ОВ L 107, стр. 6) се позовават на Препоръка 2003/361 за целите на определянето на МСП.



**Жалба, подадена на 7 декември 2016 г. — Fútbol Club Barcelona/Комисия****(Дело T-865/16)**

(2017/C 030/65)

Език на производството: испански

**Страни**

**Жалбоподател:** Fútbol Club Barcelona (Барселона, Испания) (представители: J. Roca Sagarra, J. del Saz Cordero, R. Vallina Hoset и A. Selles Marco, abogados)

**Ответник:** Европейска комисия

**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- главно искане за отмяна на решението на Европейската комисия от 4 юли 2016 г. относно държавна помощ SA.29769 (2013) (ex 2013/NN), приведена в действие от Испания за някои футболни клубове,
- при условията на евентуалност, искане за отмяна на членове 4 и 5 от посоченото решение,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

**Основания и основни доводи**

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първо основание, изведено от твърдението, че обжалваното решение нарушава член 49 ДФЕС във връзка с членове 107 ДФЕС и 108 ДФЕС, както и член 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), доколкото цялата заложенa в него логика се основава на национална уредба, ограничаваша свободата на установяване.
2. Второ основание, изведено от твърдението, че обжалваното решение нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, доколкото (i) не анализира приложимите приспадания в зависимост от данъчната ставка за всеки вид образование; (ii) не е безпристрастно, търсейки уличаващи и оневиняващи доказателства; и вследствие на това, (iii) заключава неправомерно, че е налице предимство по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.
3. Трето основание, изведено от твърдението, че обжалваното решение нарушава (i) принципа на оправданите правни очаквания, като разпорежда възстановяването на предполагаемата помощ, като се има предвид това, че с оглед на поведението на испанската администрация и продължителността на производството, FC Barcelona е можел да има оправдани правни очаквания относно данъчния режим, на който е бил подложен; и (ii) основното изискване за правна сигурност.
4. Четвърто основание, изведено от твърдението, че обжалваното решение нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, доколкото не отчита факта, че помощта е обоснована от вътрешната логика на данъчния режим.
5. Пето основание, изведено от твърдението, че обжалваното решение нарушава член 108, параграф 1 ДФЕС и членове 21—23 от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, стр. 9), доколкото разпорежда възстановяването на съществуваща помощ, без да спазва процедурата за този вид помощи.

**Иск, предявен на 11 декември 2016 г. — QI и др./Комисия и ЕЦБ**

(Дело T-868/16)

(2017/С 030/66)

*Език на производството: английски***Страни***Ищци:* QI (Атина, Гърция) и 15 други жалбоподатели (представители: S. Pappas и I. Ioannidis, lawyers)*Ответници:* Европейска комисия, Европейска централна банка**Искания на ищците***Ищците искат от Общия съд:*

- да осъди Европейския съюз и/или Европейската система на централните банки (ЕСЦБ) да заплати/заплатят обезщетение в посочения в исковата молба в размер на вредите, които ищците са претърпели в резултат от неправомерното участие на първите в реструктурирането на гръцкия държавен дълг поради задействането на видоизменените Клаузи за колективно действие;
- при условията на евентуалност, да осъди Съюза и/или Европейската централна банка (ЕЦБ) да заплати/заплатят обезщетение в посочения в исковата молба размер за вредите, които ищците са понесли в резултат на неправомерното изключване на кредиторите от публичния сектор от реструктурирането на гръцкия държавен дълг;
- при всички случаи да осъди ЕЦБ да заплати обезщетение за вредите, посочени в исковата молба за всеки ищец и възникнали в резултат на неправомерното изключване на ЕСЦБ от реструктурирането на гръцкия държавен дълг;
- да осъди ЕЦБ и/или Съюза да заплати/заплатят съдебните разноски.

**Основания и основни доводи***В подкрепа на иска си ищците излагат пет основания.*

1. Първо основание: Съюзът и/или ЕЦБ и ЕСЦБ са действали *ultra vires* и в нарушение на членове 120—126 ДФЕС, 127 ДФЕС и член 352, параграф 1 ДФЕС.
2. Второ основание: с действията на ЕЦБ и ЕСЦБ, по-специално във връзка с изключването на ЕСЦБ от реструктурирането, се нарушава член 123 ДФЕС.
3. Трето основание: с действията на Съюза и/или ЕЦБ и ЕСЦБ се нарушава правото на собственост на ищците, закрепено в член 17 от Хартата на основните права.
4. Четвърто основание: с действията на Съюза и/или ЕЦБ и ЕСЦБ се нарушава свободното движение на капитали по член 63 ДФЕС.
5. Пето основание: с действията на Съюза и/или ЕЦБ и ЕСЦБ се нарушава правото на равно третиране на ищците, закрепено в член 20 от Хартата на основните права.

**Жалба, подадена на 9 декември 2016 г. — repowermap/EUIPO — Repower (REPOWER)**

(Дело T-872/16)

(2017/С 030/67)

*Език на жалбата: френски***Страни***Жалбоподател:* repowermap.org (Берн, Швейцария) (представител: P. González-Bueno Catalán de Ocón, abogado)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Repower AG (Brusio, Швейцария)

### Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на словна марка „REPOWER“ — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 020 351

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: второ решение (след отмяна) на пети апелативен състав на EUIPO от 26 септември 2016 г. по преписка R 2311/2014-5

### Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- да измени обжалваното решение като обяви недействителността на оспорваната марка за всички услуги и продукти, които не са отменени с обжалваното решение, с изключение на опаковането и съхраняването на стоки (клас 39), организирането на пътувания (клас 39) и пожарогасителите (клас 9);
- да осъди EUIPO и Repower AG да заплатят съдебните разноски.

### Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009;
  - Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009;
  - Нарушение на член 75 от Регламент № 207/2009 във връзка с член 296 ДФЕС.
-









ISSN 1977-0855 (електронно издание)  
ISSN 1830-365X (печатно издание)



Служба за публикации на Европейския съюз  
2985 Люксембург  
ЛЮКСЕМБУРГ

**BG**